

د اول سمويل کتاب

د سمويل زېږېدنه

۱) يو سړی چې القانه نومېده او د افرایم د قبیلې څخه ؤ، د افرایم د غرنۍ سیمې په رامه کې اوسېده. پلار یې یروحام او نیکه یې الیهو ؤ. الیهو د توحو زوی او د صوف د کورنۍ څخه ؤ. ۲) القانه دوه ښځې درلودلې، د یوې نوم حنا او د بلې نوم فنینه ؤ. فنینې اولادونه درلودل خو حنا اولاد نه درلود.

۳) القانه به هر کال د مطلق قادر څښتن د عبادت او د قربانۍ د ادا کولو دپاره د خپل ښار څخه شیلوه ته تلله. د عیلي دوه زامن حفني او فینحاس هلته د څښتن کاهنان وو. ۴) په کومه ورځ به چې القانه قرباني کوله، نو هغه به د غوښې یوه برخه خپلې ښځې فنینې ته او یوه یوه برخه به یې د هغې ټولو زامنو او لورگانو ته ورکوله. ۵) څرنګه چې حنا پرې ګرانه وه، که څه هم هغې اولاد نه درلود، خو هغې ته به یې د یوې برخې څخه زیاته غوښه ورکوله. ۶) د هغې رقیبې فنینې به هغه ځوروله او سپکوله به یې، ځکه چې څښتن هغه شنډه کړې وه. ۷) هر کال به داسې کېدل، چې کله به حنا د څښتن کور ته تلله، نو د هغې رقیبې فنینې به هغه دومره خفه کوله، تر دې پورې چې هغې به ژړل او هېڅ شی به یې نه خوړل. ۸) د هغې مېړه القانه به له هغې څخه پوښتنه کوله: «ای حنا، ولې ژاړې؟ ولې څه نه خوړې؟ ولې همېشه دومره خفه یې؟ ایا زه د ستا دپاره د لسو زامنو څخه ښه نه یم؟»

حنا او عیلي

۹) یوځل کله چې هغوی په شیلوه کې د څښتن په کور کې د خوړلو او څښلو څخه وزگار شول، حنا پاڅېدله. په دې وخت کې عیلي کاهن د څښتن د کور په دروازه کې په خپلې چوکۍ باندې ناست ؤ. ۱۰) حنا ډېره خفه وه او ډېر سخت یې وژړل او څښتن ته یې دعا وکړه. ۱۱) هغې نذر وکړ او ویې ویل: «ای مطلق قادر څښتنه، که چېرې ته په ما غم ځپلې رحم وکړې او زما دعا قبوله

کړې او ماته یو زوی راکړې، نو زه وعده کوم ترڅو چې ژوندی وي هغه به تاته نذرانه کړم او د هغه سر به هېڅکله هم ونه خرایل شي.»

۱۲) حنا د زیات وخت دپاره څښتن ته دعا کوله. عیلي کاهن ورته ځیر شو او ویې لیدل چې د هغې شونډې خوځېدلې. ۱۳) هغې په خپل زړه کې دعا کوله، یوازې د هغې شونډې خوځېدلې خو اواز یې نه اورېدل کېده. نو عیلي گومان کاوه چې هغه نشه ده. ۱۴) او هغې ته یې وویل: «ترڅو پورې به نشه یې؟ شراب دې پرېږده.»

۱۵) حنا ځواب ورکړ: «نه، باداره، زه نشه نه یم. زه هغه ښځه یم چې ډېر کړاوونه مې زغملي دي، ما شراب نه دي څښلي، زه خپلې سختې د څښتن حضور ته وړاندې کوم. ۱۶) دا فکر مه کوه چې زه خرابه ښځه یم، زه د ډېر غم او خفگان څخه دلته داسې دعا کوم.»

۱۷) عیلي ځواب ورکړ: «په خیر لاره شه، د اسراییلو خدای دې هغه څه درکړي چې تا ورڅخه غوښتي دي.» ۱۸) هغې وویل: «په خپلې خدمتگاري باندې مهربانه شې.» بیا هغه په خپله لاره روانه شوه، یو څه یې وخورل او نوره خفه نه وه.

۱۹) القانه او د هغه کورنۍ سبا سهار وختي پاڅېدل، د څښتن عبادت یې وکړ او دوی خپل کور ته چې په رامه کې ؤ بېرته ستانه شول. القانه د خپلې ښځې حنا سره ځملاست او خدای د هغې دعا قبوله کړه. ۲۰) څه موده وروسته حنا امیدواره شوه او زوی یې پیدا شو او په هغه باندې یې سمویل نوم کېښود. هغې څرگنده کړه: «ځکه چې هغه مې د خدای څخه غوښتي ؤ.»

حنا سمویل وقفوي

۲۱) هغه وخت بیا راغی چې القانه او د هغه کورنۍ شیلوه ته لاړل چې څښتن ته کلنۍ قرباني او خپل نذر وړاندې کړي. ۲۲) حنا لاره نه شوه. هغې خپل مېړه ته وویل: «کله چې هلک د تي څخه بېل کړای شو زه به هغه د څښتن تعالی کور ته بوځم او هغه به هلته ټول عمر پاتې شي.»

۲۳) القانه هغې ته وویل: «څه چې ستا په نظر کې ښه ښکاري هغه وکړه. ترڅو چې هلک د تي

څخه بېلېږي په کور کې پاتې شه، څښتن دې خپله وعده پوره کړي.» نو ښځه هلته پاتې شوه او خپل زوی ته يې شيدې ورکولې.

۲۴ وروسته له هغې چې هغه د تي څخه بېل کړای شو، هلک لا وړوکی ؤ. هغه يې د ځان سره واخېست او د يو درې کلن غويي، لس کيلوگرامه اوږو او د يو ژي د انگورو د شرابو سره يې د څښتن کور ته چې په شيلوه کې ؤ يووړ. ۲۵ کله چې هغوی غويي حلال کړ هلک يې عيالي ته راوست. ۲۶ حنا هغه ته وويل: «ای صاحبه! ستا په نامه باندې قسم خورم چې زه هغه ښځه يم چې دلته ستا په څنگ کې ولاړه وم او څښتن ته مې دعا کوله. ۲۷ ما د همدې ماشوم دپاره دعا کړې وه او څه چې مې د څښتن څخه غوښتي ؤ هغه يې را کړ. ۲۸ نو اوس هغه څښتن ته وقفوم، ترڅو چې هغه ژوندی وي هغه به د څښتن وي.»

نو هغوی هلته د څښتن عبادت وکړ.

د حنا دعا

۲ ۱ نو حنا دعا وکړه او ويې ويل:

«زما زړه کړ څښتن ډک له خوشحالی»

زیات کړ څښتن قوت زما

خاندمه په خپلو دښمنانو او خوشحاله يمه

ځکه وژغورلم خدای زه

۲ هېڅوک د څښتن په شان پاک نه دی

نشته دی بل خدای بې له هغه څخه

نشته بل ساتونکی زمونږ د خدای په شان

۳ ډېرې د غرور خبرې مه کوی

د خپلې خولې نه د غرور خبرې مه راوباسئ

ځکه څښتن دی هغه خدای چې په هرڅه پوهیږي

هغه د خلکو په کارونو باندې کړي قضاوت

۴ د زورورو لیندې ماتیري

خو کمزوري قوي کیږي

۵ چې وو ماږه د یو مړۍ ډوډۍ دپاره شول مزدوران

خو چې وو وږي شو هغوی ماږه

هغه ښځه چې وه شنډه راوړل اووه یې اولادونه

خو شوه کمزورې هغه ښځه چې یې ډېر لرل بچي

۶ اخلي ژوند څښتن او ورکوي ژوندون

کوزوي گور ته خلک راپورته کوي یې هم

۷ څوک غریبوي او ځینې نور شتمنوي څښتن

ځینې ټیټوي او ځینې نور سرلوړوي څښتن

۸ غریبان پورته کوي هغه له خاورو ځینې

له نېستې نه خلاصوي محتاجان

کښېنوي هغوی د شهزادگانو سره

خاوندان هغوی د تخت وگرځوي

ځکه چې بنیاد د ځمکې د څښتن دی

په هغې باندې یې ځمکه جوړه کړې

ژوند ساتي هغه د خپلو وفادارو ۹

خو ورکیري به تیارو کې بدکاران

انسان نه بریالی کیري په خپل زور

لاړ به شي له منځه هغه څوک ۱۰

مخالفت چې د څښتن کوي

د اسمان نه به راوغورځوي تندر په هغوی باندې

کړي څښتن به عدالت ټولې دنیا باندې

ورکوي به خپل پاچا لره قوت

بریالی به کړي هغه خپل غوره کړي پاچا»

۱۱ بیا القانه خپل کور ته چې په رامه کې و لاړ، خو هغه هلک سموییل په شیلوه کې پاتې شو او د

عیلي کاهن تر نظر لاندې یې د څښتن خدمت کاوه.

د عیلي بدکاره زامن

- ١٢-١٣) د عیلي زامن بدکاره وو، هغوی د څښتن درناوی نه کاوه، دیني اصول به یې تر پښو لاندې کول. په هغه وخت کې د قوم سره د کاهنانو داسې رواج ؤ چې کله به چا قرباني کوله څه وخت به چې غوښه لا په دېگي کې خوټېدله د کاهن نوکر به د درې غاښي پنډې سره راته. (١٤)
- هغه به دا پنډه په دېگي کې غوټه کوله او هرڅه به چې د پنډې سره راپورته شول هغه به کاهن د خپل ځان دپاره واخیستل. هغوی به د ټولو اسراییلیانو سره چې شیلوه ته راتلل همداسې رویه کوله. (١٥)
- برسېره پر دې حتی مخکې له دې چې دوی به وازگې سوځولې، د کاهن نوکر به راغی او هغوی چې قرباني کوله ورته ویل به یې: «د کاهن دپاره داسې غوښه راکړه چې کباب شي، هغه به جوش شوې غوښه قبوله نه کړي بلکې یوازې خامه غوښه به قبوله کړي.»
- ١٦) که قرباني کوونکي به ځواب ورکړ: «پرېږده چې اول وازگې وسوځل شي بیا هرڅه چې غواړې وایې خله،» نو د کاهن نوکر به ویل: «نه! اوس یې راکړه او که نه، نو په زور به یې در نه واخلم.»
- ١٧) د عیلي د زامنو گناه د څښتن په نظر کې ډېره لویه وه، ځکه چې دوی به هغو قربانیو ته په سپک نظر کتل چې څښتن ته به وړاندې کېدلې.

سموویل په شیلوه کې

- ١٨) خو سموویل به د څښتن خدمت کاوه، په داسې حال کې چې هغه وړوکی ماشوم ؤ او سپېڅلی کتاني پېښبند به یې اغوست. (١٩) مور به یې هر کال د هغه دپاره یوه وړه چینه جوړوله او څه وخت چې به د خپل مېړه سره د کلنۍ قربانۍ دپاره تلله هغه به یې سموویل ته ورکوله. (٢٠)
- عیلي القانه او د هغه ښځې ته برکت ورکاوه او القانه ته به یې ویل: «څښتن دې د دې ښځې څخه تاته نور اولادونه درکړي چې د هغه ځای ونیسي، هغه چې تا څښتن ته وقف کړی دی.» بیا به القانه او حنا خپل کور ته ستنېدل. (٢١) څښتن حنا ته برکت ورکړ او هغې ته یې نور درې زامن او دوه لورگانې ورکړې. په همدې حال کې هغه هلک سموویل د خدای په خدمت کې لویېده.

عيلي خپلو زامنو ته اخطار ورکوي

٢٢ په دې وخت کې عيلي ډېر زور شوی ؤ او هرڅه چې د هغه زامنو د اسراييلو سره کول هغه اورېدل او دا يې هم اورېدل چې څنگه هغوی د هغو بنځو سره ځملاستل چې د سپېڅلې خېمې په دروازه کې يې خدمت کاوه. ٢٣ نو هغوی ته يې وويل: «تاسو ولې داسې کارونه کوئ؟ زه د ټول قوم څخه ستاسو د بدو کارونو په هکله خبرې اورم. ٢٤ نور بس دی، زما زامنو! هغه څه چې د څښتن د قوم له خوا ستاسو په اړه اورم ښه خبره نه ده. ٢٥ که يو سړی د بل سړي په وړاندې گناه وکړي، نو خدای کولای شي چې د هغه شفاعت وکړي، خو که څوک د څښتن په وړاندې گناه وکړي، نو څوک کولای شي چې د هغه شفاعت وکړي؟» خو د عيلي زامنو د خپل پلار خبره وانه ورېدله، نو ځکه څښتن وغوښتل چې هغوی ووژني.

٢٦ هغه هلک يعنې سموييل لويېده او په څښتن او خلکو باندې گران ؤ.

د عيلي د کورنۍ په ضد پېشگويي

٢٧ نو يو نبي عيلي ته راغی او د څښتن له خوا يې دغه پيغام هغه ته راوړ: «کله چې ستا د نيکونو څخه هارون او د هغه کورنۍ د مصر د فرعون غلامان وو خپل ځان مې هغوی ته ښکاره کړ. ٢٨ د اسراييلو د ټولو قبيلو څخه مې هغه غوره کړ چې زما کاهن شي او زما د قربانۍ ځای ته لاړ شي، هلته خوشبويي وسوځوي او زما په مخکې سپېڅلی پېشبند واغوندي. ما هغوی ته دا حق ورکړ، ترڅو د هغه قربانيو يوه برخه د ځان دپاره وساتي چې د قربانۍ په ځای کې سوځيږي. ٢٩ نو ولې زما د هغو قربانيو او نذرانو بې عزتي کوئ هغه چې زه يې د خپل کور دپاره غواړم؟ ولې خپلو زامنو ته زما څخه زيات عزت ورکوي؟ تاسو زما د قوم اسراييلو د ټولو نذرانو د ډېرو ښو برخو په وسيله خپل ځانونه چاغ کړي دي. ٣٠ نو زه د اسراييلو څښتن خدای وایم: ما پخوا وعده کړې وه چې ستاسو کورنۍ او خېلخانه به تل ترته د کاهنانو په توگه زما خدمت کوي. خو اوس وایم زه به داسې نور ونه کړم! هرڅوک چې زما عزت وکړي زه به د هغه عزت وکړم او هرڅوک چې زما بې عزتي کوي هغه به بې عزته کړم. ٣١ وگوره! داسې وخت به راشي چې زه به ستا د کورنۍ او ستا خپل ټول ځوانان مړه کړم، ترڅو چې ستا په کورنۍ کې هېڅوک هم د سپين ږيرتوب عمر ته

ونه رسيږي. (۳۲) ته به پرېشانه يې او په بخيلۍ سره به هغه برکتونه ووينې چې زه به يې د اسراييلو نورو خلکو ته ورکړم او ستا په کورنۍ کې به هېڅوک هېڅکله د سپين ريرتوب عمر ته ونه رسيږي. (۳۳) خو که چېرې څوک ستا په اولادې کې ژوندی پاتې شي او د کاهن په توگه هم زما خدمت کوي، په غم او درد کې به ژوند کوي. ستا ټوله نوره اولاده به په تاوتریخوالي باندې مړه شي. (۳۴) کله چې ستا زامن حفني او فينحاس دواړه په يوه ورځ باندې مړه شي، نو دا به تاته څرگنده شي چې څه چې ما ويلي وو هغه به رښتيا شي. (۳۵) زه به داسې يو کاهن د ځان دپاره غوره کړم چې ماته وفادار وي او هغه کارونه سرته ورسوي چې زه يې غواړم. زه به هغه ته اولاده ورکړم او هغه به همېشه زما د غوره شوي پاچا خدمت کوي. (۳۶) ستا هر يو اولاد چې ژوندی پاتې شي هغه به کاهن ته ورځي، د پيسو او ډوډۍ دپاره به هغه ته سر ټيټوي او زاری به ورته کوي چې ماته د کاهن توب کار راکړه ترڅو يوه مړۍ ډوډۍ تر لاسه کړم.»

څښتن سموييل سره خبرې کوي

۳ (۱) په هغو ورځو کې چې سموييل د عيالي تر لارښودنې لاندې د څښتن خدمت کاوه، د څښتن له خوا پيغامونه او روياگانې ډېرې لږې وې. (۲) يوه شپه عيالي چې سترگې يې ډېرې کمزورې شوې وې او په سختۍ سره يې ليدلی شول په خپل ځای کې ویده ؤ. (۳) څراغ لا مړ شوی نه ؤ، خو سموييل د خداى په کور کې ویده ؤ او هلته د خداى د لوظ سپېڅلى صندوق ايښودل شوی ؤ. (۴) په دغه وخت کې څښتن غږ وکړ: «سمويله! سمويله!»

سمويل ځواب ورکړ: «زه دلته يم.» (۵) هغه عيالي ته ورمونده کړه او وپې ويل: «تا ماته غږ وکړ، زه دلته يم.»

خو عيالي ځواب ورکړ: «ما غږ نه دی کړی، بېرته لاړ شه او ځمله.» نو هغه لاړ او ځملاست.

(۶) څښتن بيا ورباندې غږ وکړ: «ای سمويله!» او سموييل راپاڅېده، عيالي ته ورغی او وپې ويل: «تا ماته غږ وکړ، زه دلته يم.»

عيلي وويل: «ای زما زويه، ما تاته غږ نه دی کړی، بېرته لار شه او ځمله.» ۷ سمویل لا تر دې وخته پورې څښتن نه پېژنده يعنې د څښتن پيغام ورته نه و رسېدلی.

۸ څښتن د درېم ځل دپاره په سمویل باندې غږ وکړ. سمویل پاڅېد، عيلي ته ورغی او وپې ويل: «تا ماته غږ وکړ، زه دلته يم.»

نو بيا عيلي پوه شو چې څښتن په هلک باندې غږ کوي. ۹ نو بيا عيلي سمویل ته وويل: «لار شه، ځمله او که چېرې هغه غږ وکړ ووايه: خبره وکړه ای څښتنه، ځکه ستا غلام يې اوري.» نو سمویل لار او په خپل ځای کې ځملاست.

۱۰ څښتن راغی، ودرېده او د مخکې په شان يې غږ وکړ: «ای سموييله! ای سموييله!»

سمویل وويل: «خبره وکړه، ځکه چې ستا غلام يې اوري.»

۱۱ څښتن هغه ته وويل: «زه به اوس د اسرايلو په قوم باندې داسې کار وکړم چې هغه به ډېر هېبتناکه وي او هرڅوک يې چې واورې هغه به هک حيران شي. ۱۲ زه به هغه ټولې خبرې چې د عيلي د کورنۍ په ضد مې کړې دي د اول نه تر اخره پورې سرته ورسوم. ۱۳ ما پخوا هغه ته ويلي وو چې زه به تر ابده پورې د هغه کورنۍ ته سزا ورکوم، په دې خاطر چې زامنو يې زما په ضد کفر ويلي دي. عيلي پوهېده چې هغوی دا کار کوي خو د هغوی مخنيوی يې نه کاوه. ۱۴ له دې کبله د عيلي د کورنۍ دپاره مې قسم خوړلی چې د هغه د کورنۍ گناه به هېڅکله د قربانۍ او يا نذرانو په ورکولو سره لېرې نه شي.»

۱۵ سمویل تر سبا پورې پروت و او بيا هغه پاڅېده او د څښتن د کور دروازې يې خلاصې کړې. هغه ووېرېده چې عيلي ته د خپلې رويا په اړه ووايي. ۱۶ خو عيلي په هغه باندې غږ وکړ او وپې ويل: «ای سموييله! زما زويه!»

سمویل ځواب ورکړ: «زه دلته يم.»

۱۷ عيلي پوښتنه وکړه: «څښتن تاته څه وويل؟ زما څخه يې مه پټوه، که چېرې هغه څه چې

خدای تاته ویلي دي ماته ونه وایې، نو خدای دې تاته سخته سزا درکړې.» (۱۸) نو سموویل هغه ته هرڅه وویل، د هغه څخه یې هېڅ شی پټ نه کړ. عیلي وویل: «هغه څښتن دی. هرڅه چې د هغه په نظر کې ښه ښکاري هغه دې وکړي.»

(۱۹) سموویل لوییده او څښتن د هغه سره ؤ. د هرڅه پېشگويي به یې چې کوله هغه رښتیا کېدله. (۲۰) ټول اسرایلیان د دان څخه په شمال کې او تر بیرشبع په جنوب کې په دې پوه شول چې سموویل په رښتیا سره د څښتن نبی شو. (۲۱) څښتن به په شیلوه کې سموویل ته ځان ښکاره کاوه او خپل پیغام به یې ورته رساوه.

۴ (۱) سموویل به د اسراییلو ټول قوم ته د خدای خبرې رسولې.

فلسطینیان د لوظ صندوق په زوره نیسي

اسرایلیان د فلسطینیانو سره د جنگ دپاره روان شول، اسرایلیانو په ابن عزرا او فلسطینیانو په افیق کې خپلې خېمې ودرولې. (۲) فلسطینیانو خپل ځواکونه د اسراییلو سره د مقابلې دپاره ځای په ځای کړل. څنگه چې جگړه شروع شوه، نو اسرایلیانو د فلسطینیانو له خوا ماتې وخوړه، د جنگ په ډگر کې نژدې څلور زره اسرایلیان ووژل شول. (۳) کله چې ژوندي پاتې شوي کس بېرته کمپ ته راستانه شول، نو د اسراییلو سپین ږيرو وویل: «ولې نن ورځ څښتن فلسطینیان پرېښودل چې مونږ ته ماتې راکړي؟ راحی چې د شیلوه څخه د څښتن د لوظ صندوق راوړو، ترڅو هغه زمونږ سره لاړ شي او مونږ د دښمنانو څخه وژغوري.» (۴) نو عسکرو شیلوه ته خپل استازي ولېږل چې د مطلق قادر څښتن د لوظ صندوق راوړي چې هغه د اسماني مخلوقاتو د پاسه په تخت باندې ناست دی. او د عیلي دوه زامن حفني او فینحاس د لوظ د صندوق سره راغلل.

(۵) کله چې د لوظ صندوق راوړسېده، نو اسرایلیانو په داسې لوړ اواز سره د خوشحالی چيغې ووهلې چې ځمکه ولرېدله. (۶) څنگه چې فلسطینیانو دا چيغې واورېدلې پوښتنه یې وکړه: «د عبرانیانو په کمپ کې دا چيغې د څه دپاره دي؟» کله چې فلسطینیان پوه شول چې د څښتن د لوظ صندوق د عبرانیانو کمپ ته راوړل شو، (۷) هغوی ووېرېدل او وېي ویل: «یو د خدایانو څخه

کمپ ته راغی. مونږ په کړاو کې اخته کېږو! د دې څخه مخکې هېڅکله داسې پېښه نه وه شوې. (۸) افسوس زمونږ په حال! څوک به مونږ د دې قدرمندو خدایانو د لاسونو څخه خلاص کړي؟ دا هغه خدایان دي چې مصریان یې په دښته کې په ډول ډول بلا گانو باندې ووهل. (۹) ای فلسطینیانو زړور اوسئ! د مېړنو په شان وجنگېږئ هسې نه چې مونږ د عبرانیانو غلامان شو، لکه څنگه چې دوی زمونږ غلامان وو. نو د مېړنو په شان جنگ وکړئ!»

(۱۰) نو فلسطینیانو سخت جنگ وکړ. اسرائیلو ماتې وخوړله او هر یو خپل کور ته وتښتېد. دا ډېره لویه وژنه وه یعنې دېرش زره اسرائیلي عسکر ووژل شول. (۱۱) د خدای د لوظ صندوق ونيول شو او د عیلي زامن حفني او فینحاس دواړه ووژل شول.

د عیلي مړینه

(۱۲) په هماغه ورځ د بنیامین د قبیلې یو سړی د جنگ د میدان څخه وتښتېد او شیلوه ته لاړ. د هغه کالي شلېدلي وو او په خپل سر باندې یې خاورې اچولې وې. (۱۳) کله چې هغه راوړسېد، عیلي په خپلې چوکۍ باندې د سرک په غاړه ناست ؤ. په ځیر یې کتل، ځکه چې د هغه زړه د خدای د لوظ صندوق دپاره لږزېده. کله چې هغه سړی ښار ته ورننوت او څه چې پېښ شوي وو بیان یې کړل، نو په ټول ښار کې چیغې شوې. (۱۴-۱۵) عیلي اته نوي کلن ؤ او ږوند ؤ، خو د خلکو چیغې یې واورېدلې بیا یې پوښتنه وکړه: «دا شورماشور د څه دپاره دی؟» بنیامینی سړی زر عیلي ته ورغی. هغه ته یې وویل: (۱۶) «زه همدا اوس د جنگ له میدان څخه راغلم او همدا نن له هغه ځای نه راتښتېدلی يم.»

عیلي پوښتنه وکړه: «ای زویه! څه پېښه شوې ده؟» (۱۷) هغه سړي چې دا خبر یې راوړی ؤ ځواب ورکړ: «اسرائیلیان د فلسطینیانو څخه تښتېدلي دي او لښکرو ته دروند زیان رسېدلی دی، ستا دواړه زامن حفني او فینحاس هم وژل شوي دي او د خدای د لوظ صندوق نیول شوی دی.» (۱۸) کله چې هغه سړي د لوظ د صندوق یادونه وکړه، عیلي د خپلې چوکۍ څخه چې د ښار د دروازې په څنګ کې وه په شا وغورځېد. څرنگه چې هغه سپین ږیری او دروند سړی ؤ، ورمېر یې مات شو او مړ شو. هغه څلوېښت کاله د اسرائیلو مشر ؤ.

د فينحاس د کونډې مړينه

١٩ د عیلي انرور یعنی د فينحاس ښځه امیدواره وه او د هغې د اولاد د زېږېدلو وخت نژدې ؤ. کله چې هغې دا خبر واورېد چې د خدای د لوظ صندوق نیول شوی دی او د هغې خسر او مېړه مړه شوي دي، په هغې باندې د اولاد د زېږونې درد راغی او اولاد یې وزېږاوه. ٢٠ څنگه چې هغه د مرگ په حال کې وه، هغو ښځو چې د هغې سره وې وې ویل: «مه نا امیده کېږه، تا زوی وزېږاوه.» خو هغې ورباندې پروا ونه کړه او ځواب یې ورنه کړ. ٢١ هغې په هغه هلک باندې ایځابود نوم کېښود او دا یې څرگنده کړه: «د خدای جلال د اسراییلو څخه لار.» دا یې ځکه وویل چې د خدای د لوظ صندوق نیول شوی ؤ او د هغې خسر او مېړه مړه شوي وو. ٢٢ هغې وویل: «د خدای جلال د اسراییلو څخه لار، ځکه چې د خدای د لوظ صندوق نیول شوی دی.»

د لوظ صندوق د فلسطین په ښارونو کې

٥ ١ وروسته له دې چې فلسطینیانو د خدای د لوظ صندوق ونيوه، هغه یې د ابن عزر څخه د اشدود ښار ته یووړ. ٢ هغوی دا صندوق د خپل خدای یعنی د داجون بتخانې ته یووړ او د داجون په خوا کې یې کېښود. ٣ کله چې د اشدود خلک په راتلونکې ورځ د وخته پاڅېدل وې لیدل چې د داجون بت د څښتن د لوظ صندوق په مخکې په ځمکې باندې پرمخې پروت ؤ! نو دوی داجون راواخیست او بېرته یې په خپل ځای کې کېښود. ٤ خو کله چې دوی په راتلونکي سهار پاڅېدل، داجون د څښتن د لوظ د صندوق په مخکې په ځمکې باندې بیا پرمخې لوېدلی ؤ! دا ځل د بت سر او لاسونه مات شوي وو او د دروازې په درشل کې پراته وو. یوازې د هغه بدن پاتې ؤ. ٥ په همدې خاطر د داجون کاهنان او عبادت کوونکي تر نن ورځې پورې په اشدود کې د داجون د بت خانې د دروازې په درشل باندې پښه نه ږدي.

٦ څښتن د اشدود خلکو ته درنه سزا ورکړه او هغوی یې سخت ووېرول. هغه د اشدود او د هغه د شاوخوا سیمو خلک د پرسوب په مرض اخته کړل. ٧ کله چې د اشدود خلکو دا پښه ولیدله هغوی وویل: «د اسراییلو د خدای د لوظ صندوق باید نور زمونږ سره پاتې نه شي، ځکه چې د

هغوی خدای مونږ او زمونږ خدای داجون ته سزا ورکوي.» (۸) نو هغوی استازي ولېږل او د فلسطینیانو ټول پاچاهان یې یوځای راوغوښتل او د هغوی څخه یې پوښتنه وکړه: «د اسراییلو د خدای د لوظ صندوق سره څه وکړو؟»

هغوی ځواب ورکړ: «هغه جت ته یوسی» نو هغه یې د فلسطین بل ښار یعنی جت ته یووړ. (۹) خو وروسته له دې چې صندوق هلته ورسېده، څښتن هغه ښار ته هم سزا ورکړه او په هغوی باندې یې سخته وېره او وارخطايي راوستله. څښتن د هغه ښار ټول خلک د ځوانانو څخه نیولې تر زړو پورې د پرسوب په مرض اخته کړل. (۱۰) نو دوی د خدای د لوظ صندوق د فلسطین یو بل ښار عقرون ته ولېږه، خو کله چې صندوق هلته ورسېده خلکو چیغې ووهلې: «هغوی د اسراییلو د خدای د لوظ صندوق د دې دپاره دلته راوړی دی چې مونږ ټول ووژني.» (۱۱) نو دوی د فلسطینیانو ټول پاچاهان بیا یوځای سره راوغوښتل او ویې ویل: «د اسراییلو د خدای د لوظ صندوق ولېږئ، پرېږدئ چې هغه بېرته خپل ځای ته واستول شي، که نه، نو مونږ او زمونږ قوم به ووژني.» په ټول ښار کې وېره او وارخطايي وه، ځکه چې خدای هغوی ته ډېره درنه سزا ورکوله. (۱۲) هغه خلک چې مړه نه شول د پرسوب په مرض باندې اخته شول. خلکو د مرستې دپاره خپلو خدایانو ته چیغې ووهلې.

د لوظ صندوق اسراییلو ته بېرته استول کیږي

۶ (۱) هغه وخت چې د څښتن د لوظ صندوق اووه میاشتي د فلسطین په سیمه کې و، (۲) خلکو کاهنان او فال کتونکي راوغوښتل او د هغوی څخه یې پوښتنه وکړه: «د څښتن د لوظ د صندوق سره څه وکړو؟ څنگه یې خپل اصلي ځای ته بېرته واستوو؟»

(۳) هغوی ځواب ورکړ: «که تاسو د اسراییلو د خدای د لوظ صندوق استوئ، نو باید د هغه سره نذرانه هم واستوئ چې ستاسو د گناه بدله ادا کړي. د لوظ صندوق باید بېرته بې له نذرانې ونه استول شي، په دې ډول به تاسو روغ شئ او تاسو ته به څرگنده شي چې ولې هغه تاسو ته سزا درکوله.»

٤ خلكو پوښتنه وكړه: «خه قسم نذرانه هغه ته واستوو؟»

هغوی خُواب ورکړ: «د فلسطینیانو د پاچاهانو د شمېر له مخې د پرسوب د مرض پنځه د سرو زرو نمونې او پنځه د سرو زرو مورکان، ځکه چې هماغه یو شان بلا تاسې ټول او ستاسو پاچاهان وهلي دي. ٥ تاسو باید د پرسوب او د هغو مورکانو نمونې جوړې کړئ چې هېواد وړانوي او د اسراییلو خدای ته عزت ورکړئ. ښایي چې هغه تاسو، ستاسو خدایانو او ستاسو خاورې ته سزا ورکول بس کړي. ٦ تاسو ولې د مصریانو او فرعون په شان خپل زړونه سخت کړي دي؟ دا مه هېرئ چې څنگه خدای هغوی مسخره کړل ترڅو چې هغوی اسراییلو ته اجازه ورکړه چې د مصر څخه لاړ شي. ٧ اوس یوه نوې گاډۍ تیاره کړئ او دوه غواگانې چې خوسکي یې زېږولي وي او هېڅکله د هغو په غاړو باندې جغ نه وي ایښودل شوی، په گاډۍ پورې وتړئ او د هغوی خوسکي بېرته غوجل ته بوځئ. ٨ د څښتن د لوظ صندوق واخلي، په گاډۍ کې یې کېږدئ او هغه د سرو زرو شیان چې تاسې یې د خپلې گناه په بدل کې هغه ته وړلېږئ په یوې صندوقچې کې د هغه په خوا کې کېږدئ، بیا یې ولېږئ چې په خپله لاړ شي. ٩ نو بیا هغې ته وگورئ، که چېرې هغه خپلې سیمې ته یعنې د بیت شمس په لور لاړ، دا د دې معنی لري چې دا د اسراییلو خدای دی چې په مونږ یې دغه لوی افت راوستلی دی، خو که چېرې لاړ نه شو نو بیا به پوه شو چې دا بلا هغه نه ده رالېږلې او دا یوازې یوه تصادفي پېښه وه.»

١٠ نو فلسطینیانو همداسې وکړل. دوه لنګې غواگانې یې واخیستلې، گاډۍ پورې یې وتړلې او د هغو خوسکي یې په غوجل کې بند کړل. ١١ هغوی د لوظ صندوق او هغه صندوقچه چې په هغې کې د مورکانو او د پرسوب د مرض د سرو زرو نمونې وې په گاډۍ کې کېښودلې. ١٢ نو غواگانې نېغې د بیت شمس په لوري لاړې. په ټوله لاره باندې یې رمبرې وهلې او چپ یا ښي خواته نه گرځېدلې. د فلسطینیانو پاچاهان د بیت شمس تر پولې پورې په هغوی پسې لاړل.

١٣ د بیت شمس خلكو په دره کې خپل غنم لو کول او کله چې هغوی خپلې سترګې پورته کړې او د لوظ صندوق یې ولیده، په لیدلو سره یې خوشحاله شول. ١٤ گاډۍ د یو سړي پټي ته چې یوشع نومېده او په بیت شمس کې اوسېده، راغله او هلته د یو لوی گټ په خوا کې ودرېدله. خلكو د گاډۍ لرګي مات کړل او غواگانې یې د سوځېدونکې نذرانې په توګه څښتن ته قرباني کړې. ١٥

لاويانو د څښتن د لوظ صندوق او هغه صندوقچه چې په هغې کې د سرو زرو شيان وو رانښکته کړل او په هغه لوی گټ باندې يې کېښودل. په هغه ورځ د بيت شمس خلکو سوځېدونکې نذرانې او نورې قربانۍ څښتن ته وړاندې کړې. (۱۶) د فلسطينيانو پنځو پاچاهانو دا ټول وليدل او په هماغه ورځ عقرون ته ستانه شول.

(۱۷) فلسطينيانو هغه د پرسوب د مرض د سرو زرو نمونې چې د خپلو گناهونو په بدل کې يې څښتن ته لېږلې وې يعنې د اشدود، غزه، اشقلون، جت او عقرون د هر ښار دپاره يې يوه يوه نمونه ولېږله. (۱۸) همدارنگه هغوی د سرو زرو مورکانو څخه يو يو هر يو ښار دپاره ولېږه چې په هغو کې قلعه لرونکي او بې دېواله کلي شامل وو او پنځو فلسطيني پاچاهانو ورباندې حکمراني کوله. هغه لوی گټ چې د څښتن د لوظ صندوق يې په هغې باندې کېښود تر نن ورځې پورې د بيت شمسي يوشم په پټي کې دی، دا د هغه شاهد دی چې هلته څه پېښ شوي وو.

(۱۹) څښتن د بيت شمس د خلکو څخه اويا سړي ووژل، ځکه چې هغوی د لوظ د صندوق دننه وکتل. خلکو وير کاوه، ځکه چې څښتن په هغوی کې ډېره لويه وژنه وکړه. (۲۰) نو د بيت شمس خلکو پوښتنه وکړه: «څوک کولای شي چې د څښتن يعنې پاک خدای په حضور کې ودرېږي؟ صندوق چېرته ولېږو چې زمونږ څخه لېرې شي؟» (۲۱) نو دوی د قريه يعاريم د ښار خلکو ته استازي واستول وې ويل: «فلسطينيانو د څښتن د لوظ صندوق بېرته رالېږلی دی، راشئ او تاسې يې خپل ځای ته يوسئ.»

۷ (۱) نو د قريه يعاريم خلکو د څښتن د لوظ صندوق راواخيست او هغه يې د ابيناداب کور ته چې د يوې غونډۍ د پاسه ؤ يووړ. د هغه زوی العازار يې وقف کړ چې د څښتن د لوظ صندوق وساتي.

سمويل په اسراييلو باندې حکومت کوي

(۲) د څښتن د لوظ صندوق د اوږدې مودې دپاره يعنې څه ناڅه شل کاله په قريه يعاريم کې پاتې شو. په دې موده کې ټولو اسراييلو وير وکړ او د څښتن په لټون کې شول.

٣ سموييل د اسراييلو قوم ته وويل: «كه چېرې تاسو د زړه له كومي څښتن ته راگرځئ، نو تاسو بايد پردي خدايان او د عشتاروت بتان له خپلو ځانونو څخه لېرې كړئ. خپل ځانونهپه پوره توگه څښتن ته وقف كړئ او يوازې د هغه عبادت وكړئ، نو هغه به تاسو د فلسطينيانو څخه وژغوري.»

٤ نو اسراييلو د بعل او عشتاروت بتان لېرې كړل او يوازې د څښتن عبادت يې كاوه.

٥ بيا سموييل ټول اسراييليان راوغوښتل چې په مصفې كې سره راټول شي، ورته ويې ويل: «زه به څښتن ته ستاسو دپاره دعا وكړم.» ٦ كله چې هغوى په مصفې كې سره راغونډ شول، له څاه څخه يې اوبه راوويستلې او د څښتن په وړاندې يې د نذرانې په توگه توى كړې. هغه ورځ يې روژه ونيوله او هلته يې دا اقرار وكړ: «مونږ د څښتن په وړاندې گناه كړې ده.»

سموييل د اسراييلو مشر ؤ او خپل كار به يې په مصفې كې كاوه.

٧ كله چې فلسطينيانو واورېدل چې اسراييليان په مصفې كې سره راغونډ شوي دي، د فلسطينيانو پنځه پاچاهان د خپلو نفرو سره روان شول چې په هغوى باندې حمله وكړي. څنگه چې اسراييلو دا واورېدل، نو وورېدل. ٨ هغوى سموييل ته وويل: «زمونږ دپاره زمونږ څښتن خداى ته زاري كول مه پرېږده چې مونږ د فلسطينيانو څخه وژغوري.» ٩ نو سموييل يو شيدې رودونكى وړى واخېست او هغه ټول يې د سوځېدونكې نذرانې په توگه څښتن ته وړاندې كړ. هغه د اسراييليانو دپاره څښتن ته فریاد وكړ او څښتن د هغه فریاد واورېد. ١٠ په هغه شېبه كې چې سموييل سوځېدونكې نذرانه قرباني كوله، فلسطينيان د جگړې دپاره اسراييلو ته راژدې شول، خو په هغه ورځ څښتن په فلسطينيانو باندې د اسمان څخه تندر راوغورځاوه. هغوى بيخي وارخطا شول او له وېرې وتښتېدل. ١١ اسراييليان د مصفې څخه ووتل او تر بيت كار پورې په فلسطينيانو پسې شول او په لاره كې يې هغوى ووژل.

١٢ په هغه وخت كې سموييل يوه تيره واخيستله او هغه يې د مصفې او شن ترمنځ ودروله. هغه يې «د مرستې د تيرې» په نوم ياده كړه او ويې ويل: «تر اوسه پورې څښتن زمونږ سره مرسته كړې ده.» ١٣ نو فلسطينيانو ډېره بده ماته وخوړله، تر ډېر وخته پورې يې بيا په اسراييلو باندې حمله ونه كړه. ترڅو چې سموييل ژوندى ؤ، د څښتن لاس د هغوى په ضد اوچت ؤ. ١٤ د عقرون څخه تر جت پورې ټول هغه ښارونه چې فلسطينيانو د اسراييلو څخه نيولي وو بېرته اسراييلو ته ورکړل

شول. اسراييلو د دغو ښارونو نژدې سيمې هم د فلسطينيانو څخه ازادې كړې. د اسراييلو او اموريانو ترمنځ هم سوله وشوه.

١٥ سموييل د خپل ژوند تر پايه پورې د اسراييلو مشر ؤ. ١٦ هغه به هر كال په بيت ييل، جلجال او مصفې باندې گرځېده او په دې ځايونو كې به يې شخړې حل كولې. ١٧ بيا به هغه بېرته رامه ته ستنېده، ځكه چې هلته د هغه كور ؤ او په دې ځاى كې هم هغه د قاضي په توگه خدمت كاوه. په رامه كې يې د څښتن دپاره د قربانۍ ځاى جوړ كړ.

اسراييليان پاچا غواړي

- ١ ځكه چې سموييل زور شو، نو خپل زامن يې د قاضيانو په توگه د اسراييلو دپاره وټاكل.
- ٢ د هغه د مشر زوى نوم يوويل او د كشر زوى نوم ابيا ؤ. هغوى په بيرشبع كې قاضيان وو.
- ٣ خو هغوى د خپل پلار په لار روان نه وو. د هغوى شوق يوازې پيسې پيدا كول ؤ، نو رشوت به يې اخيست او انصاف به يې تر پښو لاندې كاوه.
- ٤ نو د اسراييلو ټول سپين ږيري سره راغونډ شول او رامې ته لاړل، ترڅو د سموييل سره وگوري.
- ٥ سموييل ته يې وويل: «گوره، ته زور شوى يې او ستا زامن ستا په لاره نه ځي. اوس زمونږ دپاره پاچا وټاكه چې په مونږ باندې حكومت وكړي، ترڅو مونږ هم د نورو ټولو قومونو په شان پاچا ولرو.»
- ٦ سموييل د هغوى په دې غوښتنه خوشحاله نه ؤ. نو هغه څښتن ته دعا وكړه. ٧
- څښتن هغه ته وويل: «سمويله! هرڅه چې قوم در نه غواړي هماغسې وكړه. هغوى ته نه يې رد كړى، بلكې زه يې د خپل پاچا په توگه رد كړى يم. ٨ د هغه وخت څخه چې ما دوى د مصر څخه راوويستل، زه يې پرېښودم او د نورو خدايانو عبادت يې وكړ. هغوى اوس ستا سره هغه كار كوي كوم چې هغوى تل زما سره كړى دى. ٩ نو بيا څه چې هغوى در نه غواړي هماغسې وكړه، خو هغوى ته په كلکه خبردارى وركړه او ورته وښايه چې پاچاهان به د دوى سره څنگه رويه كوي.»
- ١٠ سموييل د څښتن ټولې خبرې هغه خلكو ته بيان كړې چې د هغه څخه يې د پاچا غوښتنه كړې وه. ١١ سموييل څرگنده كړه: «ستاسو پاچا به ستاسو سره داسې رويه وكړي: هغه به

ستاسو زامن واخلي او د هغو څخه به عسکر جوړ کړي. ځينې به يې په جنگي گاډيو کې خدمت کوي، نور به د هغه سپاره عسکر وي او ځينې به د هغه د گاډيو په مخکې ځغلي. (۱۲) ځينې به د زر کسيزه ډلې او ځينې به د پنځوس کسيزه ډلې قوماندانان وټاکي. ستاسو زامن به د پاچا ځمکه قلبه کوي، د هغه حاصلات به راغونډوي او د وسلې او د جنگي گاډيو دپاره به سامان جوړوي. (۱۳) هغه به ستاسو لورگانې بوځي او هغه ته به عطر جوړوي، پخلی به ورته کوي او ډوډۍ به ورته پخوي. (۱۴) هغه به ستاسو څخه ډېر ښه پټي او د انگورو او زيتونو باغونه واخلي او خپلو افسرانو ته به يې ورکړي. (۱۵) هغه به ستاسو د غلو دانو او انگورو لسمه برخه واخلي او خپلو درباريانو او افسرانو ته به يې ورکړي. (۱۶) هغه به ستاسو څخه غلامان، وينځې او ستاسو ډېرې ښې پادې او خره د خپل کار دپاره واخلي. (۱۷) هغه به ستاسو د رمو څخه لسمه برخه اخلي او تاسو په خپله به د هغه غلامان شئ. (۱۸) هغه ورځ به راشي کله چې تاسو د خپل پاچا له لاسه چې د خپل ځان دپاره مو غوره کړی دی سخت شکايتونه وکړئ. خو څښتن به ستاسو شکايتونو ته غوږ ونه نيسي.»

(۱۹) خو قوم د سموييل د خبرو د اورېدلو څخه انکار وکړ او ويې ويل: «نه! مونږ پاچا غواړو. (۲۰) مونږ هيله لرو چې د نورو ټولو قومونو په شان شو. پاچا به په مونږ باندې حکومت وکړي او په جگړې کې به زمونږ لارښوونه کوي.»

(۲۱) سموييل د هغوی خبرې واورېدلې، بيا يې دا هرڅه څښتن ته وپراندي کړل. (۲۲) څښتن ځواب ورکړ: «څه چې دوی غواړي هغه وکړه، ورته يو پاچا وټاکه.» بيا سموييل د اسراييلو قوم ته وويل: «هر يو دې خپل کور ته لاړ شي.»

شاوول د سموييل سره ملاقات کوي

۹ (۱) د بنيامين د قبيلې څخه يو شتمن او با نفوذه سړی ؤ چې قيس نومېده. هغه د ابي ييل زوی او د ضرور لمسی ؤ. د بکورت په کورنۍ پورې يې اړه درلودله چې د افیح د خپل يوه برخه وه. (۲) قيس يو زوی درلود چې شاوول نومېده، هغه يو ښکلی ځوان ؤ چې په اسراييلو کې له هغه څخه څوک زيات ښکلی نه ؤ او قد يې د يو سر په اندازه د نورو څخه لوړ ؤ.

٣ د قيس خري ورکې شوې وې، نو هغه شاوول ته وويل: «يو نوکر د ځان سره واخله، لار شه او خري ولتوه.» ٤ هغوی د افرایم په غرنۍ سیمې او د شلیشې په سیمه کې وگرځېدل، خو هغه یې پیدا نه کړې. نو د شعلیم د سیمې څخه تېر شول، خو خري هلته نه وې. بیا د بنیامین په ځمکه کې وگرځېدل خو ویې نه موندلې. ٥ کله چې هغوی د صوف سیمې ته ورسېدل شاوول خپل نوکر ته چې ورسره ؤ وويل: «راځه چې بېرته کور ته لار شو، که نه، نو پلار به مې خري هېرې کړي او زموږ په اړه به اندېښمن شي.»

٦ خو نوکر په ځواب کې وويل: «گوره! په دې ښار کې یو نبي دی چې د هغه ډېر درناوی کېږي، هغه چې هرڅه وایي رښتیا کېږي. راځه چې هغه ته ورشو، کېدای شي هغه موږ ته ووايي چې هغه خري چېرته موندلی شو.»

٧ شاوول ورته وويل: «که چېرې هغه ته ورشو، نو هغه سړي ته به څه ورکړو؟ ځکه چې زموږ په بوجیو کې خواږه خلاص شوي دي او زموږ سره سوغات هم نشته چې هغه نبي ته یې ورکړو. نو څه یوسو؟»

٨ نوکر هغه ته په ځواب کې وويل: «گوره! ما سره نیم مثقال سپین زر شته، هغه به نبي ته ورکړم، ترڅو هغه موږ ته لاره وښايي.»

٩ (په پخوا زمانه کې چې کله به په اسرایلو کې چا غوښتل چې د خدای څخه سوال وکړي نو داسې به یې ويل: «راځئ چې غیب وپوښتي ته ورشو.» ځکه چې اوسنی نبي به پخوا د غیب وپوښتي په نوم یادېده.) ١٠ شاوول خپل نوکر ته وويل: «ښه خبره ده، راځه چې ځو.» نو دوی هغه ښار ته لاړل چې نبي په کې ؤ. ١١ هغه وخت چې هغوی ښار ته په غونډۍ باندې پورته کېدل ویې لیدل چې یو څو نجونې د اوبو وړلو دپاره راروانې دي. د هغوی څخه یې پوښتنه وکړه: «ایا غیب وپوښتي دلته دی؟»

١٢ هغوی ځواب ورکړ: «هو، هغه ستاسو څخه مخکې روان دی، زر کوئ هغه نن زموږ ښار ته راغلی دی، ځکه چې نن ورځ خلک د عبادت په ځای کې چې په غونډۍ باندې ده قرباني کوي.

١٣ څنگه چې تاسو ښار ته ننوځئ، نو مخکې له دې چې هغه د عبادت ځای ته د خوړلو دپاره

پورته وڅپښي، تاسو به يې پيدا كړئ. ترڅو پورې چې هغه راغلی نه وي خلك به ډوډۍ ونه خوري، ځكه چې هغه بايد اول قربانۍ ته برکت وركړي. وروسته به رابلل شوي خلك ډوډۍ وخوري. اوس پورته وڅپښي، نو په همدې وخت كې به يې پيدا كړئ.» (۱۴) نو شاوول او د هغه نوكر ښار ته روان شول او څنگه چې هغوی ښار ته ورننوتل، سموييل د دوی خواته راروان ؤ چې د عبادت ځای ته وڅپښي.

(۱۵) د شاوول د راتگ څخه يوه ورځ مخکې څښتن سموييل ته ويلي وو: (۱۶) «سبا شاوخوا په دغه وخت كې به يو سړی د بنيامين د قبيلې څخه تاته درولېږم. ته به زما د قوم د مشر په توگه د هغه سر په تېلو غوړ كړې، هغه به زما قوم د فلسطينيانو څخه وژغوري. ما د خپل قوم تكليف ليدلی دی او د مرستې په خاطر مې د هغوی فرياد اورېدلی دی.»

(۱۷) كله چې سموييل شاوول وليد، څښتن هغه ته وويل: «دا هماغه سړی دی چې تاته مې د هغه په اړه ويلي وو. هغه به زما په قوم باندې حكومت كوي.» (۱۸) شاوول د دروازې په خوله كې سموييل ته ورنژدې شو او د هغه څخه يې پوښتنه وكړه: «مهرباني وكړئ ماته ووايئ چې د غيب ويونكي كور چېرې دی؟»

(۱۹) سموييل ځواب وركړ: «زه غيب ويونکی يم، زما څخه مخکې عبادت ځای ته لاړ شئ، تاسو دواړه به نن زما سره ډوډۍ وخورئ. هغه څه چې ته غواړې پوه به شې، سبا سهار به يې درته ووايم او تا به رخصت كړم.» (۲۰) د هغو خرو په اړه چې درې ورځې مخکې وركې شوې دي اندېښنه مه كوه هغه پيدا شوې دي. هغه څوك چې د اسراييلو قوم يې زيات غواړي، هغه ته او ستا د پلار كورنۍ ده.»

(۲۱) شاوول په ځواب كې وويل: «زه د بنيامين د قبيلې پورې تړلی يم، چې په اسراييلو كې يوه ډېره كوچنۍ قبيله ده او زما كورنۍ د بنيامين د قبيلې يوه ډېره عادي كورنۍ ده. نو ولې ماته داسې خبرې كوي؟»

(۲۲) سموييل شاوول او د هغه نوكر لويې كوتې ته دننه راوستل او هغوی ته يې د دسترخوان په سر كې ځای وركړ چې هلته نژدې دېرش تنه مېلمانان ناست وو. (۲۳) سموييل اشيپز ته وويل: «هغه د

غوښې ټوټه چې تاته مې درکړې وه او درته ويلي مې وو چې بېل يې کېږده، هغه اوس راوړه.» (۲۴)
نو اشپز ورون راوړ او د شاوول په مخکې يې کېښود. سموييل وويل: «گوره، دا هغه غوښه ده چې
ستا دپاره ساتل شوې ده. ويې خوره! دا مې ستا دپاره ساتلې وه چې اوس يې د رابلل شويو خلکو سره
وخوړې.» نو شاوول په هغه ورځ د سموييل سره ډوډۍ وخوړله.

(۲۵) وروسته له دې چې هغوی د عبادت ځای څخه ښار ته رابښکته شول، سموييل په خپل بام
باندې د شاوول سره خبرې وکړې. (۲۶) هغوی سهار وختي پاڅېدل او سموييل شاوول ته چې په
بام باندې ؤ غږ وکړ: «پاخه! زه به تا رخصت کړم.» کله چې شاوول تيار شو، هغه او سموييل سره
يوځای ووتل.

سموييل شاوول د پاچا په توگه ټاكي

(۲۷) کله چې دوی د ښار پولې ته رابښکته شول، سموييل شاوول ته وويل: «خپل نوکر ته ووايه چې
زمونږ څخه مخکې لاړ شي.» نوکر مخکې شو او سموييل زياته کړه: «دلته يوه شېبه ودرېږه، ترڅو
د خدای پيغام درته ووايم.»

۱۰ (۱) نو سموييل د زيتونو د تېلو بوتل راواخيست او د شاوول په سر يې تېل توی کړل، هغه يې
ښکل کړ او ويې ويل: «ته څښتن د خپل قوم اسراييلو د مشر په توگه وټاکلې. ته به د هغه په خلکو
پاچاهي کوي او د ټولو گردچاپېر دښمنانو نه به يې وژغورې. دا هغه نښه ده چې ته څښتن غوره
کړی يې چې د هغه د خلکو پاچا شې: (۲) نن کله چې ته لاړ شې نو د بنيامين په سيمه يعنې په
صلح کې به د راحيل د قبر تر څنگه د دوه سړيو سره مخامخ شې. هغوی به تاته ووايي: هغه
خرې چې ته د هغو د لټولو دپاره تللی وې پيدا شوې دي، اوس ستا پلار د خرو خبره پرېښې ده او
ستاسو دپاره اندېښنه کوي. هغه وايي: د خپل زوی په اړه څه وکړم؟ (۳) بيا به له هغه ځای نه لاړ
شې، ترڅو هغه غټې د څپرې ونې ته چې په تابور کې دی ورسېږي. هلته به د درېو سړيو سره
مخامخ شې چې خدای ته د عبادت کولو دپاره بيت ييل ته روان دي. د يو سره به درې سپرلي، د
بل سره درې ډوډۍ او د درېم سره به د شرابو ژي وي. (۴) هغوی به تاته سلام ووايي او تاته به

دوه ډوډۍ درکړې، ته بايد هغه قبولې کړې. (۵) وروسته له هغې به په جبعه کې د خدای د عبادت غوندې ته لار شې چې هلته د فلسطينيانو پوځي پوسته ده. د ښار په دروازه کې به ته د نبیانو له يوې ډلې سره مخامخ شې چې د غوندې څخه رانښکته کيږي. نبیان به په جذبه کې نبوت کوي او نور خلک به د هغوی په وړاندې چنگ، چمبه، شپېلۍ او رباب غږوي. (۶) د څښتن روح به ناڅاپه په تا باندې نازل شي او ته به په گډه د نبیانو سره نبوت کوي. ته به هغه شان نه يې لکه څنگه چې مخکې وې. (۷) هرکله چې دې دغه نښې وليدلې هرڅه چې ته يې ښه گڼې هغه وکړه، ځکه چې خدای ستا سره دی. (۸) زما څخه مخکې جلجال ته لار شه. زه به درشم چې سوځېدونکې او د سلامتۍ نذرانې وړاندې کړم. خو ته بايد اووه ورځې هلته انتظار وباسې، ترڅو زه راشم او تاته ووايم چې څه وکړې.»

(۹) څنگه چې شاوول د سموييل څخه رخصت شو، خدای د شاوول شخصيت بدل کړ. هغه ټولې نښې په هماغه ورځ پوره شوې. (۱۰) کله چې شاوول او د هغه نوکر جبعې ته ورسېدل، شاوول د نبیانو د يوې ډلې سره مخامخ شو. د خدای روح ناڅاپه په هغه باندې نازل شو او د هغوی سره يې يوځای په نبوت پيل وکړ. (۱۱) هغو خلکو چې هغه يې له پخوا څخه پېژانده ويې ليدل چې هغه نبوت کوي. يو د بل څخه يې پوښتنه وکړه: «د قيس په زوی شاوول باندې څه وشول؟ ايا شاوول هم د نبیانو څخه دی؟» (۱۲) د هغه ځای يو اوسېدونکي پوښتنه وکړه: «د دې نورو نبیانو په هکله څه وايئ، ستاسو په فکر د هغوی پلرونه څوک دي؟» نو دا يو متل شو: «ايا شاوول هم د نبیانو څخه دی؟» (۱۳) وروسته له دې چې شاوول نبوت پای ته ورساوه هغه د عبادت ځای ته وخوت.

(۱۴) څه موده وروسته چې د شاوول کاکا هغه او د هغه نوکر وليدل د هغوی څخه يې پوښتنه وکړه: «تاسو چېرې وي؟»

شاوول ځواب ورکړ: «خرې مو لټولې، خو چې کله هغه مو پيدا نه کړې، نو سموييل ته ورغلو.»

(۱۵) د شاوول کاکا پوښتنه وکړه: «هغه تاسو ته څه وويل؟» (۱۶) شاوول ځواب ورکړ: «سموييل مونږ ډاډه کړو چې خړې پيدا شوې دي.» خو شاوول هغه څه چې سموييل د ده د پاچا کېدو په اړه ويلي وو خپل کاکا ته څه ونه ويل.

شاوول د پاچا په توگه غوره کيږي

١٧ سموييل د اسراييلو قوم په مصفې کې د څښتن حضور ته راغونډ کړ (١٨) او ورته وپې ويل: «د اسراييلو څښتن خدای داسې وايي: ما تاسو د مصر څخه راوويستلئ او تاسو مې د مصريانو او هغو ټولو قومونو څخه وژغورلئ چې په تاسو باندې يې ظلم کاوه. (١٩) خو تاسو نن خپل خدای چې تاسو يې د ټولو مصيبتونو او سختيو څخه ژغورلي يئ، ردوئ او ورته وايئ چې مونږ ته پاچا راکړه چې په مونږ باندې حکومت وکړي. ډېر ښه، نو اوس د خپلو قبيلو او خپلونو سره د څښتن په مخکې حاضر شئ.»

٢٠ کله چې سموييل د اسراييلو ټولې قبيلې د څښتن حضور ته راټولې کړې، د بنيامين قبيله يې د پچې په ذريعه غوره کړه. (٢١) بيا هغه د بنيامين قبيله د هغې د خپلونو سره وړاندې راوستله او د مطري خپل وټاکل شو. په پای کې د قيس زوی شاوول غوره کړای شو، خو کله چې هغوی شاوول ولټاوه هغه پيدا نه شو. (٢٢) هغوی د څښتن څخه پوښتنه وکړه: «ايا هغه سړی تر اوسه دلته راغلی دی؟»

څښتن وويل: «هو، هغه خپل ځان د بارونو په منځ کې پټ کړی دی.»

٢٣ نو دوی په منډه لاړل، هغه يې راوست او څنگه چې هغه د خلکو په منځ کې ودرېده، نو قد يې د يو سر په اندازه د نورو څخه لوړ و. (٢٤) سموييل ټول قوم ته وويل: «دا هغه سړی دی چې څښتن غوره کړی دی، زموږ په منځ کې د هغه په شان هېڅوک نشته.»

خلکو چينې کړې: «ژوندی دې وي پاچا!»

٢٥ سموييل قوم ته د پاچاهۍ حقونه او فرائض بيان کړل. هغه يې په سند کې وليکل او سند يې د عبادت په ځای کې کېښود. وروسته يې هر يو خپل کور ته رخصت کړ. (٢٦) شاوول هم خپل کور ته چې په جبعه کې و لاړ او د هغه سره ځينې زړور سړي چې خدای د هغوی زړونه بدل کړي وو لاړل. (٢٧) خو ځينو بېکاره خلکو وويل: «دغه سړی به څنگه مونږ وژغوري؟» هغوی شاوول ته په سپکه سترگه وکتل او هغه ته يې سوغاتونه رانه وړل، خو شاوول غلی پاتې شو.

شاوول د يابيش ښار ازادوي

- ۱۱ ۱ په دې وخت کې د عمون پاچا ناحاش روان شو او د يابيش ښار يې چې په جلعاد کې ؤ کلابند کړ. د يابيش خلکو ناحاش ته وويل: «زمونږ سره يو تړون وکړه، مونږ به تا د خپل مشر په توگه ومنو.»
- ۲ ناحاش په ځواب کې وويل: «زه به ستاسو سره په يو شرط د سولې تړون وکړم، چې ستاسو د هر يو ښي سترگه وباسم، ترڅو د ټولو اسراييلو دپاره د رسوايي سبب شي.»
- ۳ د يابيش سپين ږيرو وويل: «مونږ ته اووه ورځې وخت راکړه چې مونږ ټولو اسراييلو ته استازي ولېږو. که چېرې هېچا مونږ ونه ژغورلو، نو بيا به مونږ تاسو ته تسليم شو.»
- ۴ کله چې استازي جبعې ته چې شاوول په کې اوسېده ورسېده، نو خلکو ته يې خبر ورکړ او هغوی په لوړ اواز سره وژړل. ۵ په دغه وخت کې شاوول د خپلو غويانو شاته د پتي څخه راغی، هغه پوښتنه وکړه: «څه پېښ شوي دي؟ دا خلک ولې ژاړي؟» نو هغوی د يابيش د استازو خبره ورته بيان کړه. ۶ کله چې شاوول د هغوی خبرې واورېدلې، د خدای روح ناڅاپه په هغه باندې نازل شو او هغه ډېر زيات په قهر شو. ۷ هغه يوه جوړه غويان ووژل، هغه يې ټوټې، ټوټې کړل او د استازو په وسيله يې ټولو اسراييلو ته واستول او اخطار يې ورکړ: «هر هغه څوک چې د شاوول او سموييل پسې جگړې ته لار نه شي، نو د هغوی د غويانو سره به همداسې عمل وشي.»
- په دې وخت کې په قوم باندې د څښتن وېره راغله او هغوی ټول سره يوځای راغلل. ۸ کله چې شاوول هغوی په بازق کې سره راغونډ کړل، د اسراييلو د خلکو شمېر درې لکه او د يهوديانو شمېر دېرش زره تنه وو. ۹ دوی هغو استازو ته چې د يابيش څخه راغلي وو وويل: «خپلو خلکو ته ووايئ چې تاسو به سبا د غرمې څخه مخکې وژغورل شئ.» کله چې د يابيش خلکو پيغام تر لاسه کړ، هغوی ډېر خوشحاله شول. ۱۰ نو عمونيانو ته يې وويل: «سبا به مونږ تاسو ته تسليم شو، څه چې ستاسو خوښه وي زمونږ سره يې وکړئ.»
- ۱۱ په هماغه شپه شاوول خپل خلک په درې ډلو باندې ووېشل، د سباوون په وخت کې يې د

عمونيانو په کمپ باندې حمله وکړه او د ورځې تر غرمې پورې يې هغوی ووژل. هغه عمونيان چې ژوندي پاتې شوي وو داسې خواره واره شول، چې د هغوی دوه نفره هم سره يوځای پاتې نه شول.

۱۲) بيا د اسراييلو خلکو سموييل ته وويل: «هغه خلک څوک وو چې ويل يې چې شاوول بايد زمونږ پاچا نه شي؟ هغوی مونږ ته راوسپارئ چې ويې وژنو!»

۱۳) خو شاوول وويل: «نن به هېڅوک نه وژل کيږي، ځکه چې دا هغه ورځ ده چې څښتن اسراييل ژغورلي دي.» ۱۴) نو سموييل خلکو ته وويل: «راشي چې ټول جلجال ته لاړ شو او يوځل بيا شاوول د خپل پاچا په توگه اعلان کړو.» ۱۵) بيا ټول قوم جلجال ته لاړ او د څښتن په حضور کې يې شاوول د خپل پاچا په توگه اعلان کړ. په هغه ځای کې دوی څښتن ته د سولې نذرانې قرباني کړې او شاوول او د اسراييلو ټولو خلکو يو لوی جشن ونيوه.

د سموييل د خداى په امانۍ خبرې

۱۲) ۱) سموييل ټولو اسراييلو ته وويل: «هرڅه چې تاسو زما څخه وغوښتل ما هغه سرته ورسول او تاسو ته مې يو پاچا وټاکه. ۲) تاسو اوس د خپل مشر په توگه يو پاچا لرئ. زه زور او سپين ريرى شوی يم او دا دی زما زامن ستاسو سره دي. زه د خپلې ځوانۍ څخه تر نن ورځې پورې ستاسو مشر وم. ۳) زه حاضر يم، که چېرې ما کوم غلط کار کړی وي ماته د څښتن او د هغه غوره شوي پاچا په مخکې دا حقيقت ووايئ. ايا ما د چا څخه غويي يا خر اخیستی دی؟ ايا ما له چا سره ټگي کړې ده يا په چا باندې مې ظلم کړی دی؟ ايا ما د چا څخه رشوت اخیستی دی؟ که چېرې ما داسې کوم کار کړی وي، نو څه چې ما اخیستي وي هغه به بېرته ورکړم.»

۴) قوم ځواب ورکړ: «نه! تا نه زمونږ سره ټگي کړې ده او نه دې په مونږ باندې ظلم کړی دی. د هېچا څخه دې څه نه دي اخیستي.»

۵) سموييل ځواب ورکړ: «څښتن او د هغه غوره شوی پاچا نن شاهدان دي چې تاسو خلک پوه شوی چې زه په پوره توگه بې گناه يم.»

هغوی خُواب ورکړ: «هو، خښتن زموږ شاهد دی.»

⑥ سموپیل زیاته کړه: «دا خښتن و چې موسی او هارون یې وټاکل او ستاسو نیکونه یې له مصر څخه راوویستل. ⑦ اوس په خپل ځای باندې ودرېږئ. زه غواړم چې تاسو د خدای په وړاندې د شواهدو سره حاضر کړم او تاسو ته هغه ښېګڼې در په یاد کړم چې خدای ستاسو او ستاسو د نیکونو د ژغورلو دپاره کړې دي. ⑧ کله چې یعقوب او د هغه کورنۍ مصر ته لاړل او مصریانو په هغو باندې ظلم کاوه، ستاسو نیکونو د مرستې دپاره خښتن ته فریاد وکړ. نو هغه موسی او هارون ورواستول او ستاسو نیکونه یې له مصر څخه راوویستل او هغوی یې په دې خاوره کې ځای په ځای کړل. ⑨ خو خلکو خپل خښتن خدای هېر کړ. نو هغه دوی فلسطینیانو، د موآب پاچا او د حاصور د ښار د لښکر قوماندان سیسرا ته په لاس ورکړل او هغوی ورسره جنگ وکړ. ⑩ نو هغوی د مرستې دپاره خښتن ته فریاد وکړ او ویې ویل: مونږ ګناه کړې ده ځکه چې ای خښتنه، ستا څخه مونږ مخ اړولی دی او د بعل او عشتاروت د بتانو عبادت مو کړی دی. مونږ د خپلو دښمنانو څخه وژغوره نو مونږ به ستا عبادت وکړو! ⑪ بیا خښتن جدعون، باراق، یفتاح او په اخره کې یې زه راواستولم. تاسو یې د خپلو شاوخوا دښمنانو له لاسه وژغورلئ، ترڅو په امن کې واوسېږئ. ⑫ خو کله چې تاسو ولیدل چې د عمون پاچا ناحاش په تاسو باندې حمله کوي، تاسو ماته وویل: مونږ پاچا غواړو چې په مونږ باندې حکومت وکړي. که څه هم خښتن ستاسو پاچا و څو هغه مو رد کړ.

⑬ اوس دا دی هغه پاچا چې تاسو غوره کړی دی او غوښتی مو دی. وګورئ، خښتن تاسو ته پاچا ټاکلی دی ترڅو په تاسو باندې حکومت وکړي. ⑭ که چېرې د خپل خښتن خدای درناوی وکړئ، د هغه خدمت وکړئ، هغه ته غوږ ونیسئ او د هغه حکمونو ته غاړه کېږدئ او که چېرې تاسو او ستاسو پاچا د هغه پیروي وکړئ، نو ستاسو هرڅه به ښه وي. ⑮ خو که تاسو خښتن ته غوږ ونه نیسئ او د هغه د حکمونو څخه سرغړونه وکړئ هغه به ستاسو او ستاسو د پاچا په ضد شي. ⑯ نو اوس په خپل ځای باندې ودرېږئ. تاسو به د خښتن هغه لوی کار ووينئ چې ستاسو په مخکې به یې وکړي. ⑰ تاسو پوهېږئ چې د دې موسم په دوران کې چې د غنمو د لو وخت دی باران نه ورپېږي. زه به دعا وکړم چې خښتن تندر او باران راولېږي. څه وخت چې داسې وشي تاسو به پوه شئ چې د پاچا په غوښتلو سره مو د خښتن په وړاندې لویه ګناه کړې ده.»

۱۸) بيا سموييل دعا وکړه او په هماغه ورځ څښتن تندر او باران راولېږه. نو ټول قوم د څښتن او سموييل څخه ډېر ووېرېد ۱۹) او هغوی سموييل ته وويل: «ښاغلیه! مهرباني وکړه زموږ په خاطر خپل څښتن خدای ته دعا وکړه چې مونږ مړه نه شو. اوس مونږ پوه شو چې مونږ په خپلو نورو ټولو گناهونو برسېره د پاچا په غوښتلو سره بله گناه هم وکړه.»

۲۰) سموييل ځواب ورکړ: «مه وېرېږئ. که څه هم تاسو ډېر بد کار کړی دی، خو د څښتن څخه مخ مه اړوئ، بلکې د زړه له کومي د هغه خدمت وکړئ. ۲۱) په خوشې بتانو پسې مه گرځئ هغه تاسو ته گټه نه رسوي او تاسو ژغورلی نه شي، ځکه چې هغه بې فايدي دي. ۲۲) څښتن به د خپل لوی نوم په خاطر خپل قوم پرېږدي، ځکه چې د هغه رضا وه چې ستاسو څخه خپل ځانگړی قوم جوړ کړي. ۲۳) باقي پاتې شوه زما خبره، څښتن دې داسې ونه کړي چې زه د هغه په وړاندې گناه وکړم او ستاسو دپاره نوره دعا ونه کړم بلکې زه به تاسو ته سمه او ښه لاره دروښايم. ۲۴) يوازې د څښتن څخه ووېرېږئ او په وفادارۍ سره د زړه له کومي د هغه خدمت وکړئ. د هغو لویو کارونو په اړه فکر وکړئ چې ستاسو دپاره يې کړي دي. ۲۵) خو که چېرې تاسو خپلو بدو کارونو ته دوام ورکړئ تاسو به د خپل پاچا سره له منځه لاړ شئ.»

سموييل شاوول ملامتوي

- ۱۳ ۱) شاوول دېرش کلن ؤ چې پاچا شو او دوه څلوېښت کاله يې په اسراييلو پاچاهي وکړه.
- ۲) شاوول د اسراييلو څخه درې زره نفره غوره کړل چې دوه زره نفره د هغه سره په مخماس او د بيت ييل په غرنۍ سيمه کې وو او زر نفره د هغه د زوی يوناتان سره په جبعه کې وو چې د بنيامين په سيمه کې ده. پاتې کس يې بېرته خپلو کورونو ته ولېږل.
- ۳) يوناتان په جبع کې د فلسطينيانو په پوسته باندې حمله وکړه او له منځه يې يووړه. فلسطينيانو دا خبره واورېدله. بيا شاوول استازي ولېږل چې په ټول هېواد کې د سرنې په غږولو سره عبرانيان جنگ ته راوغواړي. ۴) ټول اسراييليان خبر شول چې شاوول د فلسطينيانو پوسته له منځه يووړه او فلسطينيانو د اسراييلو څخه کرکه وکړه. په دې خاطر د اسراييلو قوم راوغوښتل شو

چې په جلجال کې د شاوول سره يوځای شي. (۵) فلسطينيان سره راغونډ شول چې د اسراييلو سره جنگ وکړي. د هغوی سره دېرش زره جنگي گادي، شپږ زره د اس سپاره او د بحيرې د شگو په شان زيات پياده عسکر وو. هغوی روان شول او په مخماس کې يې چې د بيت اون په ختيځ کې پروت دی خپمې ودرولې. (۶) د اسراييلو عسکر پوه شول چې زمونږ شمېر ډېر کم دی او په دې خاطر به جنگ وبايلو. ځينې اسراييليان په سمڅو، ونو بوټو، د گټونو په منځ کې، په کندو او يا په څاه گانو کې پټ شول. (۷) نور د اردن د سيند څخه د جاد او جلعاد سيمو ته پورې وتل.

شاوول په جلجال کې پاتې ؤ او هغه خلک چې د هغه سره وو، له وېرې څخه لږزېدل. (۸) شاوول اووه ورځې د سمويل انتظار وکړ، لکه څنگه چې سمويل ورته ويلې وو. خو سمويل جلجال ته رانغی او خلک د شاوول څخه هرې خواته خپاره کېدل. (۹) په دې خاطر شاوول وويل: «سوځېدونکې نذرانه او د سولې نذرانې راته راوړئ» او شاوول سوځېدونکې نذرانه وړاندې کړه. (۱۰) څنگه چې هغه د سوځېدونکې نذرانې د وړاندې کولو څخه وزگار شو، سمويل راوړسېد او شاوول د هغه د هرکلي دپاره لاړ. (۱۱) سمويل پوښتنه وکړه: «څه دې وکړل؟»

شاوول په ځواب کې وويل: «خلک زما نه خپاره کېدل او ته په ټاکلي وخت رانغلې. برسېره پر دې، فلسطينيان په مخماس کې سره راغونډېدل. (۱۲) نو ځکه ما فکر وکړ چې اوس به فلسطينيان دلته په جلجال کې په ما حمله وکړي. څنگه چې ما د څښتن څخه مرسته ونه غوښتله، نو ما خپل ځان مجبور وگاڼه چې سوځېدونکې نذرانه وړاندې کړم.»

(۱۳) سمويل ځواب ورکړ: «تا کم عقل کار کړی دی او د خپل څښتن خدای امر دې په ځای کړی نه دی. هغه غوښتل چې ته او ستا اولاده د تل دپاره پاچاهي وکړي. (۱۴) خو اوس به ستا پاچاهي دوام ونه کړي. په دې خاطر چې تا د هغه د حکم څخه سرغړونه کړې ده، څښتن د خپلې خوښې يو سړی پيدا کړی دی چې د هغه په قوم باندې پاچا شي.»

(۱۵) سمويل جلجال پرېښود او په خپله لاره لاړ. شاوول لاړ چې د خپلو عسکرو سره يوځای شي نو پاتې خلک په هغه پسې لاړل. هغوی د جلجال څخه جبعې ته چې د بنيامين په سيمه کې ده لاړل. شاوول خپل لښکر وشماره، د هغو شمېر شپږ سوه تنه وو.

بې وسلې اسراييل

١٦ شاوول، د هغه زوی یوناتان او هغه خلک چې د دوی سره وو په جبع کې چې د بنيامين په سيمه کې ده پاتې شول. په دې وخت کې فلسطينيانو په مخماس کې خپمې ودرولې وې. ١٧ یرغل کوونکي د فلسطينيانو د خپمو څخه په درېو ډلو کې راووتل، يوه ډله د عفري خواته چې د شوعال په سيمه کې ده لاړه. ١٨ دوهمه ډله د بيت حورون خواته او درېمه ډله د هغې غونډيو سلسلې ته لاړه چې ورڅخه د صبويم دره او دښته ښکاره کيږي.

١٩ په هغو ورځو کې په اسراييلو کې اهنگر نه ؤ، ځکه چې فلسطينيانو دا پرېکړه کړې وه چې عبرانيان د تورو او نيزو د جوړولو څخه منع کړي. ٢٠ (ټول اسراييليان به فلسطيني اهنگرانو ته تلل چې خپلې يوې، تېرونه او لور تېره کړي. ٢١ د ښاخې، تبر او د چوکې د څوکې د تېره کولو اجوره د يو مثقال دوه په درېو برخه وه او د يوې او لور د تېره کولو اجوره دوه چنده وه.)

٢٢ په دې خاطر د جنگ په ورځ پرته د شاوول او د هغه زوی یوناتان څخه هېڅ اسراييلي عسکر توره يا نېزه نه درلودله.

٢٣ فلسطينيانو د خپلو عسکرو يوه ډله واستوله چې د مخماس د غاښي څخه دفاع وکړي.

يوناتان په فلسطينيانو باندې حمله کوي

١٤ ١ يوه ورځ یوناتان هغه ځوان عسکر ته چې د هغه وسلې يې انتقالولې وويل: «راځه چې د فلسطينيانو پوستې ته چې هغه بلې غاړې ته پرته ده ورشو.» خو خپل پلار شاوول يې خبر نه کړ. ٢ شاوول په مجرون کې د انار د ونې لاندې چې د جبعې څخه دومره لېرې نه وه خپمه درولې وه. نژدې شپږ سوه نفره د هغه سره وو. ٣ (د هغوی په منځ کې اخيا کاهن هم ؤ، چې سپېڅلی پېښند يې اغوستی ؤ. هغه د ايخابود د ورور اخيطوب زوی ؤ. اخيطوب د فينحاس زوی او د عيلى لمسی ؤ، هغه عيلى چې په شيلوه کې د څښتن کاهن ؤ.) خلک خبر نه وو چې یوناتان تللی دی.

٤ د غاښي په هره خوا باندې چې يوناتان غوښتل د هغې لارې څخه د فلسطينيانو پوستې ته ور تېر شي دوه لور او ښويه گټونه وو چې يو يې د بوصيص او بل يې د سنه په نوم يادېده. ٥ يو د غاښي شمال خواته ؤ چې مخماس ته نژدې ؤ او بل يې د جنوب خواته ؤ چې جبع ته نژدې ؤ.

٦ يوناتان هغه ځوان عسکر ته چې د هغه وسلې يې انتقالولې وويل: «راځه چې د دغو کافرو فلسطينيانو کمپ ته ورواوړو، کېدای شي چې څښتن زمونږ سره مرسته وکړي. که چېرې څښتن داسې وکړي، هېڅ شی د هغه مخه نه شي نيولی چې مونږ ته بری راکړي، پروا نه لري چې زمونږ شمېر څومره لږ وي.»

٧ د هغه وسله وړونکي وويل: «هرڅه چې غواړې هغه وکړه. مخکې شه، زه د زړه له کومي ستا سره يم.» ٨ يوناتان وويل: «واوره! مونږ به د دې خلکو خواته ورشو او ځان به هغوی ته وروښايو. ٩ که چېرې دوی مونږ ته ووايي: ودرېږئ ترڅو مونږ درشو، نو مونږ به په خپل ځای باندې ودرېږو او هغوی ته به نه ورځو. ١٠ خو که چېرې دوی ووايي چې پورته زمونږ خواته راشئ نو مونږ به وروخېږو. ځکه چې دا به زمونږ دپاره يوه نښه وي چې څښتن هغوی مونږ ته راتسليم کړي دي.»

١١ نو دوی دواړو خپل ځانونه د فلسطينيانو پوستې ته ورښکاره کړل. فلسطينيانو وويل: «وگورئ! ځينې عبرانيان د هغو سوريو څخه راوځي په کومو کې چې پټ شوي وو.» ١٢ بيا هغوی يوناتان او هغه ځوان ته نارې کړې او وپې ويل: «دلته راوخېږئ! مونږ به تاسې ته څه دروښايو!»

يوناتان هغه ځوان ته چې وسلې يې وړلې وويل: «ما پسې راځه، فلسطينيان څښتن اسراييلو ته په لاس ورکړي دي.» ١٣ يوناتان په خاپوړو باندې د غاښي څخه وروخوت او د ده وسله وړونکی ورپسې ؤ. يوناتان په فلسطينيانو باندې حمله وکړه او د هغه وسله وړونکي هغوی ووژل. ١٤ په دې اولنۍ حمله کې يوناتان او د هغه وسله وړونکي شل نفره په نژدې يو جريب ځمکه کې ووژل. ١٥ نو په ټول لښکر کې چې په کمپ، ميدان، پوستو او يا د حمله کوونکو په منځ کې وو وېره راپيدا شوه او ځمکه ولرژېدله. هلته يوه لويه وارخطايي وه.

اسراييليان فلسطينيانو ته ماتې ورکوي

١٦ د شاوول پهره دارانو چې د بنيامين د سيمې په جبعه کې وو وليدل چې فلسطينيان خپاره شول او اخوا او دې خوا يې منډې وهلې. ١٧ نو شاوول خپلو نفرو ته وويل: «خواکونه راغونډ کړئ او وگورئ چې څوک غير حاضر دي.» کله چې هغوی دا کار وکړ، نو يوناتان او د هغه وسلې وپرونکي ځوان عسکر حاضر نه وو.

١٨ شاوول اخيا ته وويل: «د خداي د لوظ صندوق راوړه.» (په هغه وخت کې هغه صندوق د اسراييلو سره ؤ.) ١٩ په داسې حال کې چې شاوول د کاهن سره خبرې کولې د فلسطينيانو په کمپ کې گډوډي مخ په زياتېدو شوه، نو شاوول هغه ته وويل: «اوس صبر وکړه!» ٢٠ هغه وخت شاوول او د هغه ټول خلک سره راغونډ شول او د فلسطينيانو په ضد د جگړې دپاره روان شول. هغوی وليدل چې فلسطينيان په وارخطايۍ سره يو بل وژني. ٢١ يو شمېر عبرانيان چې مخکې د فلسطينيانو سره وو او د هغوی سره کمپ ته تللي وو هم بېرته راستانه شول او د شاوول او يوناتان سره يوځای شول. ٢٢ نورو چې خپل ځانونه يې د افرايم په غونډيو کې پټ کړي وو، واورېدل چې فلسطينيان د تېښتې په حال کې دي، نو هغوی هم په تعقيبولو کې يوځای شول. ٢٣ نو جنگ د بيت اون پورې خواته ورسېده. په هغه ورځ ځښتن اسراييل وژغورل.

يوناتان شات خوري

٢٤ په هغه ورځ اسراييليان په مصيبت کې ؤ، ځکه چې شاوول قوم ته قسم ورکړ، ويې ويل: «د ماښام د رارسېدو پورې زه غواړم چې د فلسطينيانو څخه بدل واخلم. نو لعنت دې وي په هغه چا چې د هغې نه مخکې ډوډۍ خوري.» نو هېچا ډوډۍ ونه خوړله. ٢٥ ټول عسکر ځنگلي سيمې ته راوړسېدل او ويې ليدل چې په ځمکه باندې شات پراته دي. ٢٦ کله چې هغوی ځنگل ته ننوتل، ويې ليدل چې شات څخېري خو هېچا لاس خپلې خولې ته ورنه وړ، ځکه چې هغوی ټول د شاوول له لعنت څخه وېرېدل. ٢٧ خو يوناتان اورېدلي نه وو چې د هغه پلار خلکو ته قسم ورکړی ؤ، نو د خپلې امسا څوکه يې چې د ده په لاس کې وه اوږده کړه او د شاتو په گبين کې يې غوټه کړه. هغه لږ څه شات وخوړل او په سترگو يې رڼايي شوه. ٢٨ د عسکرو څخه يو تن هغه ته وويل:

«ستا پلار لښکرو ته سخت قسم ورکړ وې ویل: لعنت دې وي په هغه چا چې نن ورځ ډوډۍ
وخوري! په دې خاطر خلک کمزوري شوي دي.»

۲۹ یوناتان ځواب ورکړ: «زما پلار زمونږ قوم ته څومره ناحقه زحمت ورکړی دی! وگورئ زه خپل
ځان څومره ښه احساسوم، ځکه چې ما یو څه شات وخوړل! ۳۰ څومره به ښه وای، که چېرې نن
ورځ هغه څه چې خلکو د دښمنانو څخه لوټ کړي دي خوړلي وای. فکر وکړئ چې څومره نور
فلسطینیان به هغوی وژلي وای!»

۳۱ په هغه ورځ اسراییلو د مخماس څخه تر ایالون پورې فلسطینیان ووژل او هغوی ډېر ستړي
شول. ۳۲ هغوی د غنیمت په مال باندې حمله وکړه. پسونه، غویان او خوسي چې یې نیول، په
هماغه ځای باندې یې حلالول او هغه یې د وینو سره خوړل. ۳۳ چا شاوول ته خبر ورکړ: «گورئ!
خلک د څښتن په وړاندې گناه کوي، ځکه چې هغوی غوښه د وینو سره خوري.»

هغه ځواب ورکړ: «تاسو خیانت وکړ. یوه غټه تیره په دې ځای کې زما خواته راوړغړوئ.» ۳۴ په
دې وخت کې هغه وویل: «ورشئ خلکو ته ووايئ: هر یو دې دلته خپل پسه او غویي راولي، حلال
دې کړي او ودې خوري. د څښتن په وړاندې گناه مه کوئ او غوښه د وینې سره مه خورئ.» نو په
هغه شپه هر یو خپل څاروی راوست او هلته یې حلال کړ. ۳۵ شاوول د څښتن دپاره د قربانۍ
ځای جوړ کړ، دا اول ځل و چې هغه دا کار وکړ.

۳۶ شاوول خپلو خلکو ته وویل: «راځئ چې ښکته شو، د شپې له خوا په فلسطینیانو باندې حمله
وکړو، د سهار تر رڼایې پورې هغوی لوټ کړو او هېڅوک هم ژوندی پرېږدو.»

هغوی ځواب ورکړ: «څه چې تاته تر ټولو ښه ښکاري هماغه وکړه.»

خو کاهن وویل: «راشئ چې اول د خدای سره مشوره وکړو.»

۳۷ نو شاوول د خدای څخه پوښتنه وکړه: «ایا زه په فلسطینیانو باندې حمله وکړم؟ ایا مونږ به
په هغوی باندې بریالي کړې؟» خو په هغه ورځ خدای ځواب ورنه کړ. ۳۸ له دې کبله شاوول د

قوم مشرانو ته وويل: «دلته راشئ او معلومه كړئ چې نن څه گناه شوې ده. (۳۹) زه د ژوندي څښتن په نوم چې اسراييل ژغوري قسم خورم چې گناهكار به ووژلى شي كه هغه زما زوى يوناتان هم وي.» خو هېچا څه ونه ويل. (۴۰) بيا شاوول هغوى ته وويل: «تاسو ټول هلته ودرېږئ او يوناتان او زه به دلته ودرېږو.»

هغوى ځواب ورکړ: «څه چې تاته تر ټولو ښه ښكاري هماغه وکړه.»

(۴۱) شاوول د اسراييلو څښتن خداى ته دعا وکړه وويل: «اى څښتنه، ولې دې نن ماته ځواب رانه کړ؟ اى د اسراييلو څښتن خدايه، ماته د سپېڅلو تيرو په وسيله ځواب راکړه. كه چېرې گناه د يوناتان يا زما وي د اوريم په وسيله ځواب راکړه، خو كه گناه ستا په قوم اسراييلو کې وي د تميم په وسيله ځواب راکړه.» په ځواب کې يوناتان او شاوول ته اشاره وشوه او قوم بې گناه ؤ. (۴۲) نو شاوول وويل: «زما او زما د زوى يوناتان ترمنځ پچه واچوئ.» پچه د يوناتان په نامه وختله. (۴۳) بيا شاوول يوناتان ته وويل: «ماته ووايه چې څه دې کړي دي.»

نو يوناتان هغه ته ځواب ورکړ: «د خپلې امسا په څوکه مې يوازې لږ څه شات وڅښل. كه زما دا كار گناه وي، زه مرگ ته تيار يم.»

(۴۴) شاوول هغه ته وويل: «خداى دې ما ووژني، كه چېرې ته ونه وژل شي.»

(۴۵) خو خلكو شاوول ته وويل: «ايا يوناتان چې د اسراييلو دپاره يې دا لوى برى گټلى دى بايد ووژل شي؟ دا ناممکنه ده چې هغه ووژل شي! مونږ د ژوندي څښتن په نوم قسم خورو چې د هغه د سر يو ويښته به هم كم نه شي. ځكه چې نن ورځ هغه دا كار د خداى په مرسته كړى دى.» نو قوم يوناتان د مرگ څخه خلاص كړ. (۴۶) له هغې وروسته شاوول د فلسطينيانو تعقيبول بس كړل او فلسطينيان بېرته خپلې سيمې ته لاړل.

د شاوول پاچاهي او كورنى

(۴۷) وروسته له دې چې شاوول د اسراييلو پاچاهي ټينگه كړه، هغه د خپل شاوخوا دښمنانو يعنې

د موابیانو، عمونیانو، ادمیانو، فلسطینیانو او د صوبه د پاچاهانو سره جنگ وکړ. په هرځای کې یې چې جنگ کاوه هغه به بریالی ؤ. (۴۸) هغه په مېرانه جنگ کاوه او عمالیقیانو ته یې ماتې ورکړه او اسرایلیان یې د هغو خلکو د لاسونو څخه ازاد کړل چې هغوی لوټ کړي وو.

(۴۹) د شاوول زامن یوناتان، یشوي او ملکیشوع وو. د هغه د مشرې لور نوم میراب او د کشرې نوم یې میکال ؤ. (۵۰) د شاوول د ښځې نوم اخینوعم ؤ چې د اخیمعص لور وه. د شاوول د لښکرو د قوماندان نوم ابنیر ؤ چې د نیر زوی ؤ. نیر د شاوول تره ؤ. (۵۱) د شاوول پلار قیس او د ابنیر پلار نیر د ابی ییل زامن وو.

(۵۲) تر هغې پورې چې شاوول ژوندی ؤ هغه د فلسطینیانو په ضد سخته جگړه کوله. نو کله به چې هغه یو قوي یا زړور سړی ولیده هغه به یې د خپلو لښکرو په لست کې نیوه.

د عمالیقیانو سره جگړه

۱۵ (۱) سمویل شاوول ته وویل: «زه څښتن راولېږم چې تا غوره کړم چې د هغه په قوم اسراییلو باندې پاچا شې. نو اوس د څښتن پیغام ته غور ونیسه. (۲) مطلق قادر څښتن داسې وایي: زه به عمالیقیانو ته د هغه کار سزا ورکړم چې دوی پخوا د اسراییلو سره کړی ؤ. ځکه په هغه وخت کې چې اسرایلیان د مصر څخه راوتل د هغوی لاره یې نیولې وه. (۳) اوس لاړ شه په عمالیقیانو باندې حمله وکړه او هرڅه چې د دوی سره دي هغه ټول په پوره توګه له منځه یوسه، په هغوی باندې زړه ونه سوځوې. یو شی هم ژوندی مه پرېږده. سړي، ښځې، ماشومان او تي رودونکي ماشومان، غویان، پسونه، اوبنان او خره یې ووژنه.»

(۴) شاوول خپل ځواکونه سره راغونډ کړل او په طلايم کې یې د هغوی څخه لیدنه وکړه. په هغو کې د اسراییلو څخه دوه لکه او د یهودا څخه لس زره پیاده عسکر وو. (۵) بیا هغه د خپلو عسکرو سره د عمالیق ښار ته ورغی او په یو وچ خوږ کې یې کمین ونیوه. (۶) بیا شاوول قینیانو ته اخطار ورکړ: «د عمالیقیانو څخه لېرې شئ، ترڅو تاسو د هغوی سره یوځای تبا نه کړم. ځکه کله چې اسرایلیان له مصر څخه راوتل تاسو په هغوی باندې مهرباني او ښه سلوک کاوه.» نو

قینیان له عمالیقیانو څخه لېرې شول.

۷) شاوول د حویله څخه تر شور پورې چې د مصر په ختیځ کې دی جنگ وکړ او عمالیقیانو ته یې ماتې ورکړه. ۸) هغه د عمالیق پاچا اجاج ژوندی ونیوه او ټول خلک یې ووژل. ۹) خو شاوول او د هغه نفرو د اجاج ژوند وژغوره. هغوی ښه پسونه، غویان، ښه خوسې، وري یا نور هغه څه چې ښه وو هغه یې ونه وژل. دوی یوازې هغه څاروي ووژل چې کمزوري یا بې ارزښته وو.

څښتن شاوول ردوي

۱۰) څښتن سمویل ته داسې وویل: ۱۱) «زه پښېمان یم چې شاوول مې پاچا کړ. هغه زما څخه ګرځېدلی دی او زما د حکمونو څخه یې سرغړونه وکړه.» سمویل په قهر شو او ټوله شپه یې څښتن ته زاري وکړه. ۱۲) سمویل سهار وختي راپاڅېد او لاړ چې د شاوول سره ملاقات وکړي. خو هغه خبر شو چې شاوول د کرمل ښار ته تللی دی، د خپل ځان د عزت په خاطر یې یو یادګاري برج جوړ کړی دی او جلجال ته تللی دی. ۱۳) کله چې سمویل شاوول پیدا کړ، شاوول هغه ته وویل: «ای سمویله! څښتن دې تاته برکت درکړي. وګوره، ما د څښتن حکم سرته ورساوه.»

۱۴) سمویل پوښتنه وکړه: «نو بیا ولې زه د غویانو او پسونو رمبرارې اورم؟»

۱۵) شاوول ځواب ورکړ: «زما عسکرو دا د عمالیقیانو څخه راوستلي دي، هغوی ډېر ښه پسونه او غویان ساتلي دي چې ستا د څښتن خدای دپاره یې قرباني کړي. پاتې موپه پوره توګه له منځه وړي دي.»

۱۶) سمویل شاوول ته وویل: «غلی شه! غور ونیسه، ترڅو د څښتن خبره چې تېره شپه یې ماته کړې وه درته ووايم.»

شاوول ځواب ورکړ: «ووايه.»

۱۷) سمویل وویل: «که څه هم ته خپل ځان لوی نه ګڼې، ته د اسراییلو د قبیلو مشر یې. څښتن

ته غوره کړې چې د اسراييلو پاچا شې (۱۸) او ته يې د يوې وظيفې دپاره ولېرلې ويې ويل: دا گناهکاره قوم عماليقيان په پوره توگه له منځه يوسه، د هغوی سره جنگ وکړه تر هغې پورې چې دوی ټول ووژل شي. (۱۹) نو بيا ولې تا د څښتن خبره ونه منله؟ ولې دې په غنيمت باندې حمله وکړه؟ ولې هغه څه چې د څښتن په نظر کې بد وو هغه دې وکړل؟»

(۲۰) شاوول وويل: «خو ما د څښتن خبره منلې ده، زه په هغې وظيفې باندې لارم چې څښتن ماته راسپارلې وه. ما عماليقيان په پوره توگه له منځه يووړل او د هغوی پاچا اجاج مې راوست. (۲۱) عسکرو د غنيمت څخه پسونه او غويان واخيستل، يعنې تر ټولو ښه حيوانات چې خدای ته وقف شوي وو، ترڅو هغه په جلجال کې ستا څښتن خدای ته قرباني کړي.»

(۲۲) سمويل وويل: «ايا څښتن په سوځېدونکو نذرانو او قربانيو باندې خوشحاليږي لکه څنگه چې د اطاعت په کولو باندې؟ گوره! هغه ته اطاعت کول د قربانۍ څخه ښه دي او د هغه په خبره عمل کول د پسونو د وازگې د قربانۍ څخه ښه دي. (۲۳) ځکه د هغه په وړاندې ياغي توب لکه د فال کتلو په شان بد عمل دی او غرور د بت پرستۍ په شان يوه گناه ده. په دې سبب چې تا د څښتن حکم رد کړی دی، نو ته يې د پاچا په توگه رد کړی يې.»

(۲۴) شاوول ځواب ورکړ: «هو، ما گناه کړې ده. ما د څښتن د حکم او ستا د لارښودنې څخه سرغړونه کړې ده. زه د خپلو نفرو څخه ووېرېدم او څه چې هغوی غوښتل ما هماغسې وکړل. (۲۵) خو اوس تاته سوال کوم چې زما گناه وبخښه او زما سره بېرته لار شه، ترڅو د څښتن عبادت وکړم.»

(۲۶) سمويل ځواب ورکړ: «زه ستا سره بېرته نه ځم. تا د څښتن حکم نه دی منلی او هغه ته د اسراييلو د پاچاهۍ څخه رد کړی يې.»

(۲۷) څنگه چې سمويل وگرځېده چې لار شي، شاوول د هغه د چينې څنډه ونيوله او هغه څيرې شوه. (۲۸) سمويل هغه ته وويل: «نن ورځ څښتن ستا څخه د اسراييلو پاچاهي واخيستله او هغه يې بل چاته ورکړه چې هغه د ستا څخه ښه دی. (۲۹) د اسراييلو خدای چې لوی او ابدي دی هغه دروغ نه وايي يا خپله اراده نه بدلوي. هغه انسان نه دی چې خپله اراده بدله کړي.»

٣٠ شاوول بيا زاري كوله ويل يې: «سمه ده، ما گناه كړې ده. خو زما د قوم د سپين ږيرو او اسراييليانو په مخكې زما عزت وكړه، بېرته زما سره لار شه چې ستا د څښتن خدای عبادت وكړم.»

٣١ نو سموويل بېرته د شاوول سره لار او شاوول د څښتن عبادت وكړ.

٣٢ سموويل وويل: «د عماليقيانو پاچا اجاج ماته راولئ.» اجاج په ډاډه زړه هغه ته ورغی، فكر يې كاوه چې په يقين سره د مرگ خطر تېر شوی دی. ٣٣ خو سموويل وويل: «لكه څنگه چې ستا تورې ډېرې ښځې بې اولاده كړې دي نو همدارنگه ستا مور به هم بې اولاده شي.» او سموويل اجاج په جلجال كې د څښتن په مخكې ټوټې ټوټې كړ.

٣٤ بيا سموويل رامې ته لار او شاوول خپل كور ته چې په جبعه كې ؤ ورستون شو. ٣٥ تر هغې پورې چې سموويل ژوندی ؤ هغه بيا هېڅكله شاوول ونه لیده. خو سموويل د شاوول دپاره وير كاوه. څښتن په دې باندې پښېمانه شو چې شاوول يې په اسراييلو باندې پاچا كړی ؤ.

سمويل داود د پاچا په توگه غوره كوي

١٦ ١ يوه ورځ څښتن سموويل ته وويل: «ترڅو پورې به ته د شاوول دپاره وير كوي؟ هغه مې په اسراييلو باندې د پاچا په توگه رد كړی دی. يو ښكر راواخله، د زيتون د تېلو څخه يې ډك كړه او په بيت لحم كې د يسي كور ته ورشه، ځكه چې د هغه د زامنو څخه مې يو تن غوره كړی دی چې پاچا شي.»

٢ خو سموويل پوښتنه وكړه: «زه څنگه لار شم؟ كه شاوول په دې هكله څه واوري ما به ووژني.»

څښتن ځواب وركړ: «يوه خوسۍ درسره واخله او ووايه: زه د دې دپاره راغلی يم چې د څښتن دپاره قرباني وړاندې كړم. ٣ يسي ته بلنه وركړه چې قربانۍ ته راشي، زه به دروښايم چې څه بايد وكړې. هغه څوك چې زه يې درته ښايم زما دپاره به يې سر په تېلو غوړ كړې.»

٤ هغه څه چې څښتن سموويل ته ويلي وو هغه هماغسې وكړل. كله چې هغه بيت لحم ته

ورسېده، د ښار سپين ږيري د وېرې او لړزې سره د هغه ملاقات ته راغلل. هغوی پوښتنه وکړه:
«خيريت خو دی؟ په څه خاطر راغلی یې؟»

۵ هغه ځواب ورکړ: «هو، زه راغلی يم چې څښتن ته قرباني وړاندې کړم، خپل ځانونه پاک کړئ او زما سره راشئ.» هغه د پاکوالي د مراسمو په سرته رسولو کې د یسې او د هغه د زامنو سره مرسته وکړه او هغوی ته یې هم په قربانۍ کې بلنه ورکړه.

۶ کله چې دوی راغلل، سمويیل د یسې زوی الیاب ولید او د خپل ځان سره یې وویل: «هغه سړی چې دلته د څښتن په حضور کې ولاړ دی په یقین سره دا هماغه دی چې هغه غوره کړی دی.» ۷ خو څښتن هغه ته وویل: «د هغه ښکلا او لوړ قد ته مه گوره، ما هغه رد کړی دی، ځکه چې زه د انسان په شان قضاوت نه کوم. هغوی ظاهر ته گوري خو زه زړه ته گورم.»

۸ بیا یسې خپل زوی ابیناداب راوغوښت چې د سمويیل په مخکې تېر شي. خو سمويیل وویل: «نه، څښتن دا هم نه دی غوره کړی.» ۹ یسې بیا شمه راوغوښت چې د سمويیل په مخکې تېر شي، خو هغه وویل: «څښتن دا هم نه دی غوره کړی.» ۱۰ په دې ډول د یسې اووه زامن د سمويیل په مخکې تېر شول، خو سمويیل هغه ته وویل: «څښتن د دوی څخه یو هم نه دی غوره کړی.» ۱۱ بیا سمويیل د یسې څخه پوښتنه وکړه: «ایا نور زامن لرې؟»

یسې ځواب ورکړ: «کشر لا تر اوسه پاتې دی، خو هغه پسونه څروي.»

سمويیل وویل: «هغه راوغواړه چې دلته راشي، ترڅو پورې چې هغه رانه شي مونږ به نه کښېښو.» ۱۲ نو یسې هغه راوغوښت. هغه روغ رمټ، ښایسته ځوان ؤ او ښکلې سترگې یې درلودلې. څښتن سمويیل ته وویل: «هغه همدا دی، د هغه سر په تېلو غوړ کړه!» ۱۳ سمويیل د زیتون د تېلو ښکر راواخیست او د هغه سر یې د خپلو ورونو په مخکې غوړ کړ. د څښتن روح ناڅاپه د قدرت سره د هغې ورځې څخه په داود باندې نازل شو. وروسته له هغې سمويیل رامې ته ستون شو.

داود د شاوول په دربار کې

١٤ د څښتن روح د شاوول څخه لېرې شو او د هغه په ځای بد روح د هغه د ځورلو دپاره د څښتن له خوا په هغه باندې نازل شول. ١٥ د شاوول خدمتگارانو هغه ته وويل: «وگوره، د خدای له خوا پېريان تا ځوروي. ١٦ نو باداره! مونږ ته حکم وکړه، مونږ به داسې يو سړی ولټوو چې د رباب په غږولو باندې ښه پوهیږي. نو کله چې په تا باندې پېريان راشي، هغه سړی به رباب وغږوي او ستا حال به بېرته ښه شي.»

١٧ شاوول ومنله او وپې ويل: «زما دپاره داسې يو سړی راپيدا کړئ چې ښه ساز غږوونکی وي او ماته يې راولئ.»

١٨ يو خدمتگار ځواب ورکړ: «ما د يسي يو زوی چې د بيت لحم څخه دی ليدلی دی چې هغه د ساز په غږولو باندې ښه پوهیږي. هغه زړور، ښکلی او هوښيار سړی او همدارنگه يو قوي عسکر دی. د هغه ښه صفت دا دی چې څښتن د هغه سره مل دی.»

١٩ نو شاوول يسي ته استازي واستول چې ورته ووايې: «خپل زوی داود چې د پسونو ساتنه کوي ماته راولېږه.» ٢٠ يسي داود د يو سېرلي، يو خر چې په ډوډيو باندې بار ؤ او د شرابو څخه ډک ژي سره يوځای شاوول ته واستاوه. ٢١ داود شاوول ته راغی او د هغه خدمت يې شروع کړ. په شاوول باندې هغه ډېر گران ؤ او هغه يې د خپل وسله وړونکي په توگه غوره کړ. ٢٢ نو شاوول يسي ته پيغام واستاوه: «داود مې ډېر خوښیږي، پرېږده چې هغه زما خدمت وکړي.» ٢٣ هرکله چې د خدای له خوا په شاوول باندې پېريان راتلل، داود به رباب واخېست او غږاوه به يې. نو شاوول به ښه کېده، هغه به خپل ځان ښه احساساوه او د هغه څخه به پېريان لېرې کېدل.

جلیات اسراييلو ته د مقابلي بلنه ورکوي

١٧ ١ فلسطينيانو خپلې لښکرې د جنگ دپاره د يهودا په سوکوه کې راټولې کړې. د سوکوه او عزيقې ترمنځ يې په افس دميم کې خېمې ودرولې. ٢ شاوول او اسراييليان سره راغونډ شول، د

ایله په دره کې یې خپمې ودرولې او د فلسطینیانو په وړاندې یې خپلې جنگي کرنې جوړې کړې. ٣ په یوې غونډۍ باندې فلسطینیان او په بلې غونډۍ باندې اسرایلیان ودرېدل او د هغوی په منځ کې دره وه.

٤ د جت د ښار څخه یو اتل چې جلیات نومېده د فلسطینانو د کمپ څخه د اسرایلیانو د مقابلې دپاره راووت. د هغه قد نژدې درې متره ؤ. ٥ هغه برنجي زغرې اغوستې وې چې اووه پنځوس کیلوگرامه وزن یې درلود او برنجي خولۍ یې په سر وه. ٦ د هغه پښې هم د برنجي زغرو په وسیله خوندي وې او د اوږو په منځ یې برنجي توره ځوړنده وه. ٧ د هغه نېزه د اوبدلو د کارگاه د میلې په شان پنده وه او د هغې څوکه چې د اوسپنې وه اووه کیلوگرامه وزن درلود. یو عسکر د خپل سپر سره د هغه په مخکې روان ؤ. ٨ جلیات ودرېده او په اسرایلیو باندې یې غبر وکړ ویې ویل: «تاسو دلته څه کوئ؟ ولې د جگرې دپاره قطار ولاړ یئ؟ زه فلسطینی یم او تاسو د شاوول غلامان یئ! د خپلو نفرو څخه یو تن غوره کړئ چې دلته راشي او زما سره وجنگیږي. ٩ که چېرې هغه وکولای شي چې زما سره وجنگیږي او ما ووژني، نو مونږ به ستاسو غلامان شو. خو که چېرې زه په هغه باندې غالب شوم او هغه ووژنم، نو تاسو به زموږ غلامان شئ او زموږ خدمت به کوئ. ١٠ نن زه اسرایلیان جگرې ته رابولم، زه تاسو دې ته هڅوم چې یو کس غوره کړئ چې زما سره جگره وکړي!» ١١ کله چې شاوول او د اسرایلیو لښکر د جلیات دا خبرې واورېدلې، نو هغوی بې زړه شول او ډېر ووېرېدل.

داود د شاوول د اردو په قرارگاه کې

١٢ داود د یهودا د بیت لحم د افراتي یسي زوی ؤ. یسي اته زامن درلودل او هغه د شاوول د پاچاهۍ په وخت کې ډېر زوړ شوی ؤ. ١٣ د هغه درې مشران زامن د شاوول سره جنگ ته تللي وو، مشر یې الیاب، بل یې ابیناداب او درېم یې شمه ؤ. ١٤ داود د یسي په زامنو کې تر ټولو کشر زوی ؤ. درې مشران وروڼه یې د شاوول سره پاتې کېدل. ١٥ خو کله کله به داود د شاوول څخه بیت لحم ته ستنېده چې د خپل پلار پسونه وڅروي.

١٦ تر څلوېښت ورځو پورې به جلیات هر سهار او ماښام مخکې کېده او د جنگ دپاره به یې

بلنه ورکوله.

- ١٧ يوه ورځ يسي داود ته وويل: «لس كيلوگرامه نينې شوې غلې دانې او لس ډوډۍ واخله او په بېره يې خپلو ورونو ته د شاوول قرارگاه ته يوسه. ١٨ لس كلچې پښير د هغوى قوماندان ته يوسه، وگوره چې ستا ورونه څنگه دي او بېرته د هغوى څخه يوه نښه راوړه.» ١٩ شاوول د خپلو ټولو عسكرو سره او هم د داود ورونه د ايله په دره كې وو او د فلسطينيانو سره جنگېدل. ٢٠ داود سهار وختي پاڅېد او يو كس يې د پسونو د ساتنې دپاره د مسوول په توگه پرېښود. داود ډوډۍ واخيستله او څنگه چې يسي هغه ته ويلي وو هغه لاړ. دى هغه وخت قرارگاه ته ورسېده چې اسراييل خپلې جنگي كرنې ته وتل او د جگړې نارې يې وهلې. ٢١ د اسراييليانو او فلسطينيانو لښكرې د جگړې دپاره يو بل ته مخامخ ځاى په ځاى شوې. ٢٢ داود خپل شيان د سامانونو ساتونكي ته پرېښودل، د جگړې كرنې ته يې ورمونده كړه او د خپلو ورونو د احوال پوښتنه يې وكړه. ٢٣ په داسې حال كې چې داود د هغوى سره خبرې كولې، فلسطينى اتل جليات چې د جت څخه ؤ د خپلو كرنو څخه راووت. د مخكې په شان يې جگړې ته د رابللو چينغې ووهلې او داود هغه واورېدلې. ٢٤ كله چې اسراييليانو جليات وليد، هغوى ټول له ډېرې وېرې د هغه څخه وتښتېدل. ٢٥ اسراييلو به ويل: «تاسو وينئ چې دا سړى څنگه راوځي چې اسراييل د جگړې دپاره راوپاروي؟ هغه څوك چې دا سړى ووژني شاوول پاچا به ورته ډېر انعام وركړي. هغه به هم خپله يوه لور هغه ته په نكاح كړي او د هغه د پلار كورنۍ به د ماليې وركولو څخه معاف كړي.»
- ٢٦ داود د هغو نفرو څخه چې د ده سره نژدې ولاړ وو، پوښتنه وكړه: «څوك چې دغه فلسطينى ووژني او اسراييل د دې رسوايي څخه خلاص كړي څه به تر لاسه كړي؟ اخر دا كافر فلسطينى څوك دى چې د ژوندي خدای لښكرې جگړې ته راپاروي؟» ٢٧ دوى تکرار كړل چې شاوول د هغه چا دپاره چې جليات ووژني څنگه انعام ايښى دى.
- ٢٨ كله چې د داود مشر ورور الياب د هغو خلكو سره د داود خبرې واورېدلې، هغه په داود باندې له قهره سور شو او وپې ويل: «دلته څه كوي؟ څوك په دښته كې ستا د هغه څو پسونو ساتنه كوي؟ زه د ستا د زړه په مغرورۍ او بد نيت باندې پوهېږم، ته يوازې د جگړې د سيل دپاره راغلى يې.»

٢٩ داود وويل: «اوس ما څه کړي دي؟ ايا د خبرو کولو حق هم نه لرم؟» ٣٠ بيا هغه بل سړي ته مخ ورواړاوه او د هغه څخه يې هم هماغه پوښتنه وکړه. هر وخت چې هغه پوښتنه کوله نو هماغه ځواب به يې تر لاسه کاوه.

٣١ ځينو خلکو د داود خبرې واورېدلې او هغوی شاوول خبر کړ او هغه يې راوغوښت. ٣٢ داود شاوول ته وويل: «اعليحضرته، هېڅوک بايد د دې فلسطيني څخه ونه وېرېږي! ستاسو غلام به لاړ شي او د هغه سره به وجنگېږي.»

٣٣ شاوول ځواب ورکړ: «ته به د هغه سره څنگه وجنگېږي؟ ته يو بې تجربې ځوان يې او هغه د ځوانۍ څخه يو جنگيالی دی.»

٣٤ خو داود شاوول ته وويل: «ستاسو غلام د خپل پلار د پسونو ساتنه کوي. کله چې زمري يا اېره راځي او د رمې څخه وری تېښتوي، ٣٥ زه د هغه پسې ورځم، هغه وهم او وری د هغه د خولې څخه خلاصوم. که چېرې هغه وحشي حيوان په ما باندې راوگرځي، هغه له ستوني نيسم او تر مرگه يې وهم. ٣٦ ما زمري او اېرې دواړه وژلي دي او د دې کافر فلسطيني سره به چې د ژوندي خدای لښکرې جگړې ته راپاروي هماغه شان عمل وکړم. ٣٧ هغه څښتن چې زه يې د زمريو او اېرو د منگولو څخه ژغورلی يم هغه به مې د دې فلسطيني له لاسه هم وژغوري.»

شاوول ومنله او داود ته يې وويل: «لاړ شه او څښتن دې ستا سره مل وي.» ٣٨ بيا شاوول داود ته خپل جنگي کالي ورواغوستل. خپلې زغرې يې د هغه په تن کړې او برنجي خولۍ يې ور په سر کړه. ٣٩ داود د شاوول توره په جنگي کاليو باندې وتړله او د روانېدو کوښښ يې وکړ، خو هغه نه شو تللی، ځکه چې دی د هغو سره عادت نه ؤ. هغه شاوول ته وويل: «زه د دې کاليو سره عادت نه يم او په دې کې نه شم جنگېدلی.» نو ټول يې وويستل. ٤٠ بيا هغه خپله امسا په لاس کې واخيستله، د ويالې څخه يې پنځه ښويه تيرې د خپل ځان دپاره غوره کړې او هغه يې د خپل شپونټوب په کڅوړه کې کېښودلې. مچنوغزه يې په لاس کې وه او هغه فلسطيني ته ورنژدې شو.

داود جلیات وژني

٤١ په همدې وخت کې هغه فلسطينی چې سپر وړونکی يې ورڅخه مخکې ؤ راروان ؤ. هغه داود ته ورنژدې کېده. ٤٢ هغه داود ته په ځير وکتل او وېې ليدل چې هغه يو ښايسته او روغ رمت ځوان دی، نو هغه ورته سپک ښکاره شو. ٤٣ هغه داود ته وويل: «دا ډانگ د څه دپاره دی؟ ايا ته فکر کوې چې زه سپی يم؟» هغه د خپلو خدايانو په نامه په داود باندې لعنت ووايه. ٤٤ هغه داود ته وويل: «راشه! زه به ستا غوښې په مرغانو او په ځناورو باندې وخورم!»

٤٥ داود جلیات ته ځواب ورکړ: «ته زما په وړاندې د تورې، نېزې او خنجر سره راځې. خو زه ستا په وړاندې د مطلق قادر څښتن يعنې د اسراييلو د لښکرو د خدای په نوم چې تا جگړې ته راپارولې دي درځم. ٤٦ دا هغه ورځ ده چې څښتن به تا ماته تسليم کړي او زه به تا ووژنم او ستا سر به پرې کړم. زه به د فلسطينيانو د عسکرو مړي مرغانو او ځناورو ته واچوم چې وېې خوري. نو ټوله نړۍ به په دې پوه شي چې د اسراييلو خدای شته. ٤٧ هرڅوک به دلته وگوري چې څښتن د خپل قوم د ژغورلو دپاره تورو يا نېزو ته اړتيا نه لري. دا د څښتن جنگ دی او هغه به تاسې ټول مونږ ته راتسليم کړي.»

٤٨ يوځل بيا جلیات د داود خواته ورنژدې کېده او داود د هغه د مقابلې دپاره په چټکۍ سره د جگړې د کرنې په لور ورمونده کړه. ٤٩ داود خپل لاس خپلې کڅوړې ته وراوړد کړ، يوه تېره يې راوويسته، په مچنوغزې باندې يې گوزاره کړه او جلیات يې په تندي باندې وويشت. تېره د هغه په تندي کې ورننوتله او هغه پرمخې په ځمکه باندې پرېوت. ٥٠ نو داود بې له تورې جلیات ته ماتې ورکړه او د مچنوغزې او تېرې په وسيله يې هغه وواژه. ٥١ داود منډه کړه او د جلیات سرته ودرېده، د هغه توره يې د هغه د پوښ څخه راوويستله، هغه يې وواژه او سر يې ورڅخه پرې کړ.

کله چې فلسطينيانو وليدل چې د دوی اتل مړ شو، نو دوی وتښتېدل. ٥٢ د اسراييلو او يهودا خلکو چينغې وهلې او مخ په وړاندې يې منډې کړې. فلسطينيان يې د جت او د عقرون تر دروازو پورې تعقيب کړل او د هغوی مړي د شعرايم په لاره کې د جت او عقرون پورې پراته وو. ٥٣ کله

چې اسراييليان د فلسطينيانو د تعقيبولو څخه راستانه شول، د هغوی قرارگاه يې لوټه کړه. (٥٤)
داود د جليات سر راواخيست او اورشليم ته يې يووړ، خو د هغه وسلې يې په خپله خېمه کې
کېښودلې.

داود د شاوول په حضور کې وړاندې کيږي

(٥٥) کله چې شاوول وليدل چې داود د جليات سره د جنگ دپاره وروان دی، نو هغه د خپلو
لښکرو د قوماندان ابنير څخه پوښتنه وکړه: «ای ابنيره، هغه د چا زوی دی؟»

ابنير ځواب ورکړ: «اعليحضرته! زه ستا په سر قسم خورم چې زه نه پوهېږم.» (٥٦) پاچا وويل: «دا
معلومه کړه چې دا ځوان د چا زوی دی.» (٥٧) نو څنگه چې داود د جليات د وژلو څخه راستون
شو، ابنير هغه شاوول ته راوست. داود لا د جليات سر په لاس کې نيولی ؤ. (٥٨) شاوول د هغه
څخه پوښتنه وکړه: «ای ځوانه، ته د چا زوی يې؟»

داود ځواب ورکړ: «زه ستاسو د خدمتگار يسي بيت لحمي زوی يم.»

١٨ (١) وروسته له هغې چې داود خپلې خبرې د شاوول سره پای ته ورسولې، د شاوول زوی
يوناتان او داود سمدلاسه ډېر ښه دوستان شول او داود په يوناتان باندې د خپل ځان په شان ډېر
گران شو. (٢) له هماغې ورځې څخه شاوول داود د خپل ځان سره وساته او هغه يې پرېښود چې
د خپل پلار کور ته لاړ شي. (٣) يوناتان د داود سره د ملگرتوب تړون وکړ، ځکه چې د هغه سره
يې د خپل ځان په شان مينه کوله. (٤) يوناتان هغه چينه چې په تن کې يې وه وويستله او داود ته
يې ورکړه، خپلې زغرې، حتی خپله توره، لينده او کمربند يې هم هغه ته ورکړل. (٥) هر چېرته
چې به شاوول داود د هر کار دپاره لېږه هغه به يې په برياليتوب سره سرته رساوه. شاوول هغه د
اردو لوړ افسر وټاکه. په دې باندې ټول قوم او د شاوول مامورين خوشحاله شول.

شاوول د داود سره بخيلي کوي

٦ کله چې داود جلیات وواژه او عسکر بېرته خپلو کورونو ته راستنېدل، د اسراییلو د ټولو ښارونو څخه ښځې د خوشحالی په سندرو ویلو، گډېدلو او د چمبو او ربابونو په غږولو سره د شاوول پاچا د هرکلي دپاره راووتلې. ٧ په داسې حال کې چې ښځې گډېدلې هغوی به دا سندره ویله: «شاوول زرگونه وژلي دي، خو داود یو په لس د هغه نه زیات وژلي دي.» ٨ دا سندره د شاوول خوبښه نه شوه او هغه ډېر په قهر شو، ویې ویل: «هغوی داود ته د لسگونو زرو اعتبار ورکړی دی او ماته یوازې د زرگونو په راتلونکې کې به د هغه څخه پاچا جوړ کړي.» ٩ نو له هماغه وخت څخه شاوول په داود باندې بخيلې کوله او په هغه شکمن شو.

١٠ د هغې ورځې په سبا د خدای له خوا په شاوول باندې پېريان نازل شول او هغه په خپل کور کې لکه د لېوني په شان بدرد ویل. داود لکه د هرې ورځې په شان رباب غږاوه او د شاوول په لاس کې نېزه وه. ١١ شاوول خپله نېزه د داود خواته ورگوزاره کړه، د خپل ځان سره یې وویل: «زه به داود د دېوال سره مېخ کړم.» خو داود دوه ځلې خپل ځان بچ کړ.

١٢ شاوول د داود څخه وېرېده، ځکه چې څښتن د داود سره ؤ، خو شاوول یې پرېښی ؤ. ١٣ نو هغه داود د خپل ځان نه لېرې کړ او هغه یې په زرو تنو باندې قوماندان کړ. داود به په جنگي عملیاتو کې د خپلو لښکرو مشري کوله. ١٤ داود به په خپلو ټولو کارونو کې بريالی ؤ، ځکه چې څښتن د هغه سره مل ؤ. ١٥ کله چې شاوول ولیدل چې داود دومره بريالی دی، نو د هغه څخه نور هم ووېرېده. ١٦ خو داود د اسراییلو او یهودا په ټولو خلکو باندې گران ؤ، ځکه چې هغوی ته به یې په جنگي عملیاتو کې لارښودنه کوله.

داود د شاوول د لور سره واده کوي

١٧ یوه ورځ شاوول داود ته وویل: «میراب زما مشره لور ده. هغه به تاته په نکاح کړم په دې شرط چې ته به د یوه زېرور او وفادار عسکر په توگه زما خدمت کوې او د څښتن په جنگونو کې به جنگېرې.» شاوول د خپل ځان سره فکر کاوه: «زه به داود په خپله ونه وژنم، پرېرېده چې فلسطینیان دا کار وکړي.»

١٨ خو داود شاوول ته وويل: «زه څوك يم او زما د پلار كورنۍ څه ده چې زه د پاچا زوم شم؟»

١٩ هغه وخت چې داود تيار شو چې د شاوول د لور ميراب سره واده وكړي، شاوول خپله لور

عدر ييل ته چې د محولا د بناړ څخه و ورکړه.

٢٠ خو د شاوول بله لور ميکال په داود باندې مينه وه، کله چې شاوول دا خبره واورېدله، هغه

خوشحاله شو. ٢١ هغه د خپل ځان سره وويل: «زه به ميکال داود ته ورکړم. زه به د هغې څخه

کار واخلم چې داود په دام کې راگېر کړي او هغه به د فلسطينيانو په لاس ووژل شي.» نو شاوول د

دوهم ځل دپاره داود ته وويل: «ته به زما زوم شې.» ٢٢ نو بيا شاوول خپلو خدمتگارانو ته حکم

وکړ: «د داود سره په خصوصي ډول خبرې وکړئ او ورته ووايئ: پاچا ستا څخه خوشحاله دی او په

مونږ ټولو باندې گران يې. ولې نه غواړې د هغه زوم شې؟»

٢٣ هغوی دا خبرې داود ته تکرار کړې، خو داود ورته وويل: «ايا ستاسو په فکر د پاچا زوم

کېدل يوه کوچنۍ خبره ده؟ زه يو غريب او بې نومه سړی يم.»

٢٤ د شاوول خدمتگارانو هغه څه چې داود دوی ته ويلي وو شاوول ته بيان کړل. ٢٥ شاوول

هغوی ته حکم وکړ چې داود ته ووايي: «هغه څه چې پاچا ستا څخه د مهر په توگه غواړي هغه د

سلو فلسطينيانو د سنتۍ پوستکي دي چې د هغه د دښمنانو څخه بدل واخيستل شي.» دا د

شاوول پلان و چې داود د فلسطينيانو په لاس ووژل شي. ٢٦ د شاوول خدمتگارانو چې داود ته دا

خبرې وکړې هغه په دې خوشحاله شو چې د پاچا زوم شي. نو مخکې له دې چې ټاکلی وخت پوره

شي، ٢٧ داود د خپلو نفرو سره لاړ او دوه سوه فلسطينيان يې ووژل. د هغوی د سنتۍ پوستکي

يې راوړل او پاچا ته يې پوره حساب وړاندې کړ، ترڅو هغه د پاچا زوم شي. نو شاوول خپله لور

ميکال هغه ته په نکاح کړه.

٢٨ شاوول په دې ښه پوه شو چې څښتن د داود سره دی او دا چې د هغه لور ميکال په هغه

مينه ده. ٢٩ نو شاوول د هغه څخه نور هم ووېرېده او د ژوند تر پايه پورې د هغه سره دښمن و.

٣٠ د فلسطينيانو قوماندانان به په دوامداره توگه راتلل او جگړه به يې کوله. خو په هرې جگړې

کې به داود د شاوول د نورو عسکري منصبدارانو په پرتله بريالی و او په ډېر درنښت يادېده.

شاوول هڅه کوي چې داود ووژني

۱۹ ① شاوول خپل زوی یوناتان او خپلو ټولو درباریانو ته وویل چې داود ووژني، خو داود په یوناتان باندې ډېر گران ؤ ② او هغه ته یې خبرداری ورکړ: «زما پلار شاوول غواړي چې تا ووژني. سبا سهار په خپل ځان باندې پام کوه، په یو ځای کې پټ شه او هلته پاتې شه. ③ زه به ووځم او په هغه پټي کې چې ته هلته پټ یې د خپل پلار سره به ودرېږم. زه به د هغه سره ستا په اړه خبرې وکړم او هرڅه چې ما معلوم کړل تا به خبر کړم.»

④ په بل سهار یوناتان شاوول ته د داود هغه ښه کارونه ور په یاد کړل چې د هغه دپاره یې کړي وو. بیا هغه وویل: «ته ولې غواړې چې داود سره بد وکړې؟ هغه خو ستا سره هېڅ بد نه دي کړي. ⑤ کله چې هغه جلیات واژه خپل ژوند یې په خطر کې اچولی ؤ او څښتن اسراییلو ته لوی بری ورکړ. کله چې تا دا بری ولید خوشحاله شوې. نو ولې اوس غواړې چې د یو بې گناه انسان په وینو لاس ولرې او داود بې سببه ووژني؟» ⑥ شاوول د یوناتان په خبرو باندې قانع شو او د څښتن په نوم یې قسم وخور چې هغه به داود نه وژني. ⑦ نو یوناتان داود راوغوښت او هغه ته یې د ټولو خبرو اترو بیان وکړ. داود یې شاوول ته راوست او هغه د پخوا په شان د شاوول خدمت کاوه.

⑧ یوځل بیا د فلسطینیانو سره جگړه شروع شوه، داود په هغوی باندې حمله وکړه او هغوی ته یې داسې پوره ماتې ورکړه چې وتښتېدل.

⑨ یوه ورځ شاوول په خپل کور کې ناست ؤ او نېزه یې په لاس کې وه چې د څښتن له خوا ورباندې پېریان نازل شول. په دې وخت کې داود رباب غراوه. ⑩ شاوول هڅه وکړه چې په خپله نېزه باندې هغه د دېوال سره مېخ کړي، خو داود د هغه څخه خپل ځان بچ کړ او نېزه په دېوال کې ننوتله. په دې شپه داود په منډه وتښتېد.

⑪ شاوول د داود کور ته کس ولېږل چې د هغه څارنه وکړي او سهار یې ووژني. خو د داود ښځې میکال هغه ته خبر ورکړ: «که چېرې نن شپه ونه تښتې، نو سبا به هغوی تا ووژني.» ⑫ نو میکال داود د کړکۍ له لارې ښکته کړ او هغه په منډه وتښتېد. ⑬ وروسته هغې کورنۍ بت راواخیست، د داود په کټ باندې یې ځملاوه، د وزو ویښتان یې د بت په سر باندې کېښودل او

پرستن يې ورباندې واچوله. (۱۴) كله چې شاوول كس ولېرل چې داود ونيسي، نو ميكال هغوى ته وويل: «هغه ناروغ دى.» (۱۵) خو شاوول هغوى بېرته ولېرل چې داود وگوري، هغوى ته يې حكم وكړ: «هغه په خپل كټ كې راوړئ چې ويې وژنم.» (۱۶) خو كله چې هغه خلك ورننوتل، وې ليدل چې په كټ كې بت ؤ او په سر باندې يې د وزو ويښتان وو. (۱۷) شاوول د ميكال څخه پوښتنه وكړه: «ولې دې زه داسې وغولولم او زما دښمن دې پرېښود چې وتښتي؟»

ميكال په ځواب كې ورته وويل: «داود ماته وويل: پرېرده چې وتښتم كه نه، نو زه به تا ووژنم.»

(۱۸) په دې توگه داود وتښتېد، خپل ځان يې سمويل ته چې په رامې كې ؤ ورساوه او هغه څه چې شاوول ورسره كړي وو هغه ته يې بيان كړل. بيا هغه او سمويل نايوت ته لاړل او هلته پاتې شول. (۱۹) شاوول ته خبر ورسېده چې داود د رامې په نايوت كې دى. (۲۰) نو هغه كس ولېرل چې داود ونيسي، خو كله چې دوى وليدل چې د نبيانو يوه ډله د سمويل تر مشرۍ لاندې نبوت كوي، نو د خداى روح د شاوول په نفرو باندې نازل شو او دوى هم په نبوت پيل وكړ. (۲۱) شاوول ته په دې اړه خبر ورسېده او هغه نور كس ولېرل او دوى هم نبوت وكړ. د درېم ځل دپاره شاوول كس ولېرل او دوى هم نبوت وكړ. (۲۲) اخر هغه په خپله رامې ته روان شو او كله چې هغه لويې څاه ته چې په سيخوه كې وه ورغى پوښتنه يې وكړه: «سمويل او داود چېرته دي؟» هغه ته خبر ورکړاى شو چې هغوى د رامې په نايوت كې دي. (۲۳) څنگه چې هغه نايوت ته روان ؤ، د خداى روح په هغه باندې هم نازل شو او په تلو كې يې نبوت كاوه، ترڅو چې هلته ورسېده. (۲۴) هغه خپل كالي وويستل او د سمويل په مخكې يې نبوت كاوه، هغه ټوله ورځ او ټوله شپه لوڅ پرېوت. له دې كبله خلك وايي: «ايا شاوول هم د نبيانو څخه دى؟»

يوناتان د داود سره مرسته كوي چې وتښتي

۲۰ (۱) وروسته داود د نايوت څخه چې په رامه كې ؤ وتښتېد، يوناتان ته ورغى او پوښتنه يې ترې وكړه: «ما څه كړي دي؟ زما جرم څه دى؟ ما څه گناه كړې ده چې ستا پلار زما د وژلو هڅه كوي؟»

٢ يوناتان ځواب ورکړ: «خداى دې نه کوي! ته به هېڅ کله ونه وژل شي! گوره، زما پلار چې هرڅه کوي که هغه مهم وي يا نه، ماته يې وايي، نو ولې به هغه زما څخه دا خبره پټه کړي؟ دا رښتيا نه ده!»

٣ خو داود قسم وخور او ويې ويل: «ستا پلار په دې ښه پوهيږي چې زه په تا باندې گران يم. هغه داسې پرېکړه کړې ده هغه پلان چې زما په اړه يې لري ته بايد ورڅخه خبر نه شي، ځکه چې ته به خفه شي. زه د ژوندي څښتن په نوم او ستا په ژوندون قسم خورم چې زما او مرگ ترمنځ يوازې يو قدم فاصله پاتې ده.»

٤ يوناتان وويل: «هرڅه چې ته غواړې زه به يې ستا دپاره وکړم.»

٥ نو داود وويل: «گوره، سبا د نوې مياشتې اختر دى او زه بايد د پاچا سره ډوډۍ وخورم، خو اجازه راکړه چې لاړ شم او د درېمې ورځې تر ماښامه پورې په پټيو کې خپل ځان پټ کړم. ٦ که چېرې ستا پلار زه ياد کړم، نو ورته ووايه چې داود زما څخه ډېره هيله وکړه چې په بېره خپل ښار بيت لحم ته لاړ شي. هلته د هغه د ټول خاندان دپاره د کلنۍ قربانۍ کولو وخت دى. ٧ که چېرې هغه ووايي: ډېره ښه ده نو زما خير به په کې وي، خو که چېرې هغه ډېر په قهر شو، نو ته به پوه شي چې هغه نيت لري چې ماته زيان ورسوي. ٨ زما سره احسان وکړه او په هغه تړون باندې چې د څښتن په نوم دې زما سره کړى و ودرېږه، خو که چېرې زه گناهکار يم، نو ته مې په خپله ووژنه! خپل پلار ته دې ولې ما ورولې چې ووژل شم؟»

٩ يوناتان وويل: «داسې فکر مه کوه! که چېرې زه پوه شوى واى چې زما پلار نيت لري چې تاته زيان درورسوي ايا تاته به مې خبر نه واى درکړى؟»

١٠ داود پوښتنه وکړه: «که چېرې ستا پلار تاته سخت ځواب درکړي څوک به ماته خبر راکړي؟»

١١ يوناتان ځواب ورکړ: «راځه چې پټيو ته لاړ شو.» نو هغوى يوځاى هلته لاړل. ١٢ بيا يوناتان داود ته وويل: «زه د څښتن، د اسراييلو د خداى په حضور کې تاته وعده درکوم، سبا نه بل سبا تر

همدې وخته پورې به زه د خپل پلار نيت معلوم كړم. كه چېرې د هغه رويه ستا په هكله ښه وه، زه به تاته خبر درولېږم. (۱۳) كه چېرې هغه تاته د زيان رسولو اراده لري، نو څښتن دې ماته سخته سزا راكړي كه تاته مې په دې هكله خبر درنه كړ او ته مې په سلامتۍ سره لېرې ونه لېرلې. څښتن دې ستا سره وي لكه څنگه چې زما د پلار سره ؤ. (۱۴) - (۱۵) ستا دې په ياد وي، وروسته له دې چې څښتن ستا ټول دښمنان د ځمكې له مخ څخه ورك كړل، د څښتن په شان دوستي او مهرباني نه يوازې ماته بلکې زما نه وروسته زما اولادې ته هم ښكاره كړې. (۱۶) نو يوناتان د داود د كورنۍ سره تړون وكړ، ويې ويل: «كه چېرې دا تړون مات شي، څښتن دې هغو خلكو ته سزا وركړي چې دا تړون يې مات كړى دى.»

(۱۷) يوناتان يوځل بيا داود مجبور كړ چې خپل قسم تاييد كړي چې د هغه سره مينه لري. ځكه چې په يوناتان باندې داود دومره گران ؤ لكه څنگه چې خپل ځان ورباندې گران ؤ. (۱۸) هغه وخت يوناتان هغه ته وويل: «څرنگه چې سبا د نوې مياشتې اختر دى، نو خلك به خبر شي، ځكه چې ستا ځاى به په دسترخوان كې خالي وي. (۱۹) سبا نه بل سبا ماښام هغه ځاى ته زر لار شه چېرته چې ته مخكې پټ شوى وي او هلته د تيږو د ډېرۍ تر شا انتظار كوه. (۲۰) زه به درې غشي د هغې په څنگ كې دروولم چې داسې گومان وشي چې زه يوه ښه ولم. (۲۱) بيا به زه يو هلك ولېږم او ورته به ووايم: لار شه او غشي راپيدا كړه. كه هغه ته مې وويل چې گوره، غشي تاته نه دي رسېدلي، ورشه هغه دلته راوړه، زه د ژوندي څښتن په نوم قسم خورم چې تاته به خطر نه وي. (۲۲) خو كه زه هغه ته داسې ووايم چې غشي ستا څخه تېر شوي دي، نو دا به دا معنى ولري چې څښتن غواړي چې تا لېرې ولېږي، نو ته بايد لار شې. (۲۳) هغه تړون چې زما او ستا ترمنځ شوى دى ياد ساته. څښتن به تر ابده پورې زما او ستا ترمنځ شاهد وي.»

(۲۴) نو داود په پټيو كې پټ شو. كله چې د نوې مياشتې اختر راوړسېد، پاچا د ډوډۍ خوړلو دپاره راغى (۲۵) او هغه د خپل عادت له مخې د دېوال سره په خپل ځاى كې كښېناست. يوناتان مخامخ او ابنيږ د شاوول تر څنگ ناست وو، خو د داود ځاى خالي ؤ. (۲۶) خو شاوول په هغه ورځ هېڅ ونه ويل، ځكه هغه فكر كاوه: «داود ته خامخا څه پېښ شوي دي چې هغه يې د دود له مخې ناپاك كړى دى. په يقين سره هغه ناپاك دى.» (۲۷) خو په راتلونكې ورځ چې د مياشتې دوهمه ورځ وه، د داود ځاى بيا خالي ؤ. نو شاوول د خپل زوى يوناتان څخه پوښتنه وكړه: «د يسي زوى

ولې نه پروږن ډوډۍ ته راغی او نه نن؟»

۲۸ یوناتان په ځواب کې وویل: «هغه زما څخه هیله وکړه چې اجازه ورته ورکړم چې بیت لحم ته لاړ شي. ۲۹ داود وویل: ماته اجازه راکړه چې لاړ شم، ځکه چې زمونږ کورنۍ په ښار کې قرباني کوي او زما ورور ماته حکم کړی دی چې هلته واوسم. که ته زما څخه خوشحاله یې، ما پرېږده چې لاړ شم ترڅو خپل خپلوان ووینم. نو ځکه هغه د پاچا دسترخوان ته نه دی راغلی.»

۳۰ شاوول په یوناتان باندې ډېر په قهر شو او هغه ته یې وویل: «ته زما زوی نه یې، ته خاین یې! زه پوهېږم چې ستا دا خوښه ده چې د یسی زوی ته وفادار اوسې. وشرمېږه! او ستا مور دې هم وشرمېږي چې ته یې زېږولی یې. ۳۱ ایا په دې نه پوهېږي تر هغه چې د یسی زوی ژوندی وي، ته به هېڅکله د دې ملک پاچا نه شي؟ نو اوس څوک ولېږه او هغه دلته راوله، ځکه چې هغه باید ووژل شي!»

۳۲ یوناتان پوښتنه وکړه: «هغه ولې ووژل شي؟ هغه څه گناه کړې ده؟» ۳۳ په دې وخت کې شاوول خپله نېزه په یوناتان پسې گوزاره کړه چې هغه ووژني او یوناتان پوه شو چې په رښتیا د ده پلار پرېکړه کړې ده چې داود ووژني. ۳۴ یوناتان په ډېر قهر د دسترخوان څخه پاڅېد او د میاشتې په دوهمه ورځ یې ډوډۍ ونه خوړله، ځکه چې هغه په دې باندې غمجن شو چې د ده پلار داود سپک کړ. ۳۵ لکه څنگه چې دوی یو د بله سره موافقه کړې وه، د بلې ورځې په سهار یوناتان پتیبو ته لاړ چې د داود سره وگوري. یوناتان یو ځوان هلک د ځان سره یووړ ۳۶ او هغه ته یې وویل: «منډه کړه او هغه غشي چې زه یې ولم راپیدا کړه.» هلک منډه کړه او یوناتان یو غشی وویشت چې د هلک څخه تېر شو. ۳۷ کله چې هلک هغه ځای ته ورغی چې غشی په کې لوېدلې و، یوناتان په هلک باندې غږ وکړ: «ایا غشی ستا څخه تېر شوی نه دی؟» ۳۸ بیا یوناتان د هغه هلک پسې چیغې کړې: «بیرېه وکړه! زر لاړ شه! مه ودرېږه!» هلک غشی راپورته کړ او خپل بادار ته راستون شو. ۳۹ هلک پوه نه شو چې دا څه معنی لري. یوازې یوناتان او داود پوهېدل. ۴۰ نو یوناتان خپلې وسلې هغه هلک ته ورکړې او ورته وېې ویل: «لاړ شه او دا ښار ته یوسه.»

۴۱ وروسته له هغې چې هلک لاړ، داود د تیږو د ډېرۍ له شا راپاڅېده، په ځمکه باندې پرمخې

پرپوت او درې ځله د درناوي په خاطر يوناتان ته ټيټ شو. کله چې هغوی يو بل ښکلول نو هغوی دواړو ژړل، د داود خفگان د يوناتان نه هم زيات وو. (٤٢) يوناتان داود ته وويل: «په خير لار شه، ځکه چې مونږ يو د بله سره د څښتن په نوم د دوستۍ قسم خوړلی دی او ويلي مو دي چې څښتن دې تر ابده پورې زما او ستا ترمنځ او زما د اولادې او ستا د اولادې ترمنځ شاهد وي.» له هغې وروسته داود لار او يوناتان بېرته ښار ته ستون شو.

د شاوول له لاسه د داود تښتېدل

٢١ (١) داود اخيملک کاهن ته چې په نوب کې ؤ ورغی. اخيملک په لړزېدلو سره د هغه هرکلي ته راووت او پوښتنه يې ترې وکړه: «ولې يوازې راغلی يې او څوک درسره نشته؟»

(٢) داود په ځواب کې وويل: «پاچا ماته يو کار راسپارلی دی او راته ويلي يې دي چې هېڅ څوک بايد ستا د وظيفې په هکله پوه نه شي. ما خپلو سړيو ته ويلي دي چې ما سره دې په يوه ټاکلي ځای کې وگوري. (٣) نو اوس ستا سره څه شته؟ پنځه دانې ډوډۍ يا کوم بل څه که لرې ماته يې راکړه.»

(٤) خو کاهن هغه ته په ځواب کې وويل: «زما سره عادي ډوډۍ نشته، خو بياهم يو څه سپېڅلې ډوډۍ شته. تاسو کولای شئ چې هغه وخورئ، خو په دې شرط چې ستاسو سړي په دې نژدې وختونو کې ښځو ته نژدې شوي نه وي.»

(٥) داود ځواب ورکړ: «بې له شکه چې مونږ ښځو ته نه يو نژدې شوي. کله چې مونږ په وظيفه کې يو، زه هېڅکله خپلو سړيو ته اجازه نه ورکوم چې داسې کار وکړي. هغوی بايد حتی په عادي وظيفو کې خپل ځانونه پاک وساتي او نن خو مونږ په يوې ځانگړې وظيفې کې يو.»

(٦) نو کاهن هغه سپېڅلې ډوډۍ چې خدای ته نذرانه کېدله داود ته ورکړه. هلته بل ډول ډوډۍ نه وه. په منظمه توگه به يې دغه ډوډۍ د خدای له حضور څخه لېرې کوله او د هغې په ځای به يې توده ډوډۍ کېښودله. (٧) داسې وشوه چې دواغ ادومی د شاوول د شپږو مشر په

هماغه ورځ هلته ؤ، ځكه چې د پاكوالي مراسم يې په ځاى كول.

۸ داود اخيملك ته وويل: «ايا ستا سره توره يا نېزه شته چې ماته يې راکړې؟ د پاچا حكم زه مجبور كړم ترڅو په داسې بېرته لاړ شم چې ما دومره وخت پيدا نه كړ چې خپله توره يا كومه بله وسله راواخلم.»

۹ اخيملك ځواب ورکړ: «ما سره د فلسطيني جليات يعنې د هغه چا توره شته چې تا د ايله په دره کې وواژه. هغه توره ما په يوه ټوکر کې تاوه کړې ده او هغه د كاهن د سپېڅلي پېشبنډ شاته ده، كه چېرې غواړې نو وايې خله. دلته بې له دې تورې بله نشته.» داود وويل: «هغه ماته راکړه، دا تر ټولو ښه توره ده.»

۱۰ نو داود په هماغه ورځ لاړ، د شاوول څخه وتښتېد او د جت پاچا آخيش ته يې ځان ورساوه.

۱۱ خو د آخيش درباريانو هغه ته وويل: «ايا دا داود، د خپل هېواد پاچا نه دى؟ دا هغه سړى دى چې د هغه په اړه به ښځو د گډا كولو په وخت کې دا سندرې ويلې: شاوول زرگونه وژلي دي، خو داود يو په لس د هغه نه زيات وژلي دي.»

۱۲ د هغوى خبرو په داود باندې ډېره اغيزه وكړه او د آخيش پاچا څخه ډېر زيات ووېرېده. ۱۳ نو كله چې داود د هغوى سره ؤ، هغه خپل ځان په لېونتوب وواهه. كله چې هغوى هڅه وكړه چې دى ونيسي، نو هغه د لېوني په شان عمل كاوه. هغه به په دروازو باندې كرنې وېستلې او په خپله ريره باندې به يې لارې تويولې. ۱۴ نو آخيش خپلو درباريانو ته وويل: «گورئ! دا سړى لېونى دى! هغه مو ولې ماته راوستلى دى؟ ۱۵ ايا كم لېونيان لرم؟ ولې دې بل هم راوست چې خپل د لېونتوب په حركتونو سره ما وځوروي؟ زه نه غواړم چې هغه زما ماني ته راننوي.»

د كاهنانو عام وژنه

۲۲ ۱ داود د جت څخه لاړ او د ادولام سمڅې ته وتښتېد. كله چې د هغه ورونو او د هغه پاتې كورنى واورېدل چې هغه هلته دى، نو دوى هلته د هغه سره يوځاى شول. ۲ هغه خلك

چې په تکلیف کې وو یا پورورې وو یا شکایت یې درلود داود ته راتپول شول او هغه د دوی مشر شو. شاوخوا څلور سوه سړي د هغه سره وو.

۳ داود له هغه ځای څخه د موآب مصفې ښار ته لاړ او د موآب پاچا ته یې وویل: «اعلیحضرته! ایا زما مور او پلار ته اجازه ورکوی چې راشي او ستاسو سره پاتې شي تر هغې پورې چې زه پوه شم چې خدای به زما دپاره څه کوي؟» ۴ نو داود خپل مور او پلار د موآب پاچا ته بوتلل او دوی د هغه سره تر هغه وخته پورې پاتې شول ترڅو پورې چې داود په یو خوندي ځای کې پټ و.

۵ یوه ورځ جاد نبي داود ته وویل: «دلته مه پاتې کېږه، د یهودا خاورې ته لاړ شه.» نو داود لاړ او د حارث ځنگل ته ورغی.

۶ یوه ورځ شاوول په جبعه کې په یوې غونډۍ باندې د غز د ونې لاندې نېزه په لاس ناست و او ټول افسران یې د هغه په شاوخوا کې ولاړ وو. هغه ته خبر ورغی چې داود او د هغه سړي پیدا شول. ۷ هغه خپلو افسرانو ته وویل: «ای د بنیامین خلکو! واورئ، ایا د یسي زوی به تاسو ټولو ته ځمکې او د انګورو باغونه درکړي؟ ایا هغه به تاسو د زر کسيزه ډلې قوماندانان او یا د سل کسيزه ډلې قوماندانان وټاکي؟» ۸ ایا د دې دپاره تاسو زما په ضد دسیسه جوړوئ؟ تاسو یو هم ماته ونه ویل چې زما خپل زوی د داود سره لاس یو کړی دی. هېڅوک نشته چې په ما زړه وسوځي یا ماته ووايي چې زما خپل سړی داود همدا اوس زما د وژلو دپاره موقعه لټوي او زما زوی هغه هڅولی دی!»

۹ خو ادومي دواغ چې د شاوول د افسرانو سره ولاړ و وویل: «ما د یسي زوی ولید چې په نوب کې د اخیوتوب زوی اخیملک ته راغی. ۱۰ اخیملک د څښتن څخه پوښتنه وکړه چې داود باید څه وکړي او وروسته هغه داود ته یو څه خواږه او د فلسطیني جلیات توره ورکړه.»

۱۱ نو شاوول پاچا د اخیوتوب زوی اخیملک کاهن او د هغه د پلار ټوله کورنۍ چې هغوی هم په نوب کې کاهنان وو راوغوښتل او د ده حضور ته حاضر شول. ۱۲ شاوول وویل: «ای د اخیوتوب زوی، واوره!»

هغه ځواب ورکړ: «هو، ښاغلیه، زه ستاسو په خدمت کې یم.»

۱۳) شاوول د هغه څخه پوښتنه وکړه: «تا او د یسې زوی ولې زما په ضد دسیسه جوړه کړې ده؟ ولې دې هغه ته ډوډۍ او توره ورکړې ده او د هغه دپاره دې د خدای سره مشوره کړې ده؟ هغه اوس زما په ضد راپورته شوی او موقعه لټوي چې ما ووژني!»

۱۴) اخیملک په ځواب کې وویل: «ستاسو په افسرانو کې داود تر ټولو وفادار دی! هغه ستاسو زوم دی، ستاسو د ساتونکو مشر دی او په شاهي دربار کې هر یو د هغه درناوی کوي. ۱۵) هو، ما د هغه دپاره د خدای سره مشوره کړې ده او دا لومړی ځل نه دی. تر کومه ځایه چې ستاسو په ضد د دسیسې خبره ده، نو تاسو اعلیحضرت باید په ما او همدارنگه زما په کورنۍ باندې تور ونه لگوي، د دې خبرې څخه زه هېڅ خبر نه یم!»

۱۶) پاچا وویل: «ای اخیملکه! ته او ستا د پلار ټوله کورنۍ باید ووژل شی.» ۱۷) په دې وخت کې پاچا هغه ساتونکو ته چې د ده په څنگ کې وو حکم وکړ: «د څښتن کاهنان ووژني، ځکه چې دوی هم د داود پلویان دي. دوی پوهېدل چې هغه تښتي، خو بیا هم دوی زه خبر نه کړم.» خو د پاچا ساتونکو ونه غوښتل چې د څښتن په کاهنانو باندې لاس پورته کړي او هغوی ووژني. ۱۸) نو شاوول ادومي دواغ ته وویل: «ته هغوی ووژنه!» او دواغ هغوی ټول ووژل. په هغه ورځ یې پنځه اتیا کاهنان چې د کتان سپېڅلي پېښندونه به یې اغوستل، ووژل. ۱۹) وروسته نوب د کاهنانو ښار ته لاړ او د کاهنانو کورنۍ د ښځو او سړیو نه نیولې تر کوچنیانو او ټي رودونکو ماشومانو پورې یې ټول ووژل. حتی غویان، خره او د هغوی پسونه یې هم ژوندي پرېښودل.

۲۰) خو ابیاتار چې د اخیملک د زامنو څخه او د اخیتوب لمسی ؤ و تښتېد او لاړ چې د داود سره یوځای شي. ۲۱) هغه داود ته خبر ورکړ چې شاوول د څښتن کاهنان ووژل. ۲۲) داود ابیاتار ته وویل: «کله چې ما په هغه ورځ ادومي دواغ هلته ولید زه پوه شوم چې هغه به خامخا شاوول ته خبر ورکوي. نو ستا د ټولو خپلوانو د مړینې مسوولیت زما په غاړه دی. ۲۳) زما سره پاتې شه او مه وېرېږه. هغه سړی چې غواړي تا ووژني، هغه غواړي چې ما هم ووژني. ته به زما سره خوندي یې.»

داود د قعیلي ښار ژغوري

۲۳ ۱ یوه ورځ داود ته خبر ورسېده چې فلسطینیانو د قعیلي په ښار باندې حمله کړې ده او درمندونه لوټوي. ۲ نو هغه د څښتن څخه پوښتنه وکړه: «ایا زه لار شم او په فلسطینیانو باندې حمله وکړم؟»

څښتن ځواب ورکړ: «هو، په هغوی باندې حمله وکړه او قعیله وژغوره.»

۳ خو د داود نفرو هغه ته وویل: «مونږ دلته په یهودا کې وېرېږو، نو که د فلسطینیانو د ځواکونو مقابلې دپاره قعیلي ته لار شو نو زموږ وېره به نوره هم زیاته شي.» ۴ داود یوځل بیا د څښتن څخه پوښتنه وکړه او څښتن هغه ته ځواب ورکړ: «قعیلي ته لار شه، ځکه چې زه به فلسطینیان تاته تسلیم کړم.» ۵ نو داود د خپلو سړیو سره قعیلي ته لار او د فلسطینیانو په ځواکونو باندې یې حمله وکړه. د هغو څخه یې زیات ووژل او د هغوی څاروي یې یووړل. په دې ډول داود د قعیلي ښار وژغوره.

۶ کله چې ابیاتار د اخیملک زوی وتښتېد او په قعیله کې د داود سره یوځای شو، سپېڅلی پېښند یې له ځان سره راوړ. ۷ شاوول ته خبر ورسېده چې داود قعیلي ته تللی دی، هغه وویل: «خدای هغه ماته راتسلیم کړ. داود خپل ځان د دېوال او د قوي دروازو په لرونکي ښار کې کلابند کړی دی.» ۸ نو شاوول خپل ټول ځواکونه د جگړې دپاره راوغوښتل چې قعیلي ته لار شي او داود او د هغه سړي کلابند کړي.

۹ کله چې داود واورېدل چې شاوول په هغه باندې د حملې کولو نیت لري، هغه ابیاتار کاهن ته وویل: «سپېڅلی پېښند دلته راوړه.» ۱۰ داود دعا وکړه: «ای څښتنه، د اسراییلو خدایه! ما اورېدلي دي چې شاوول نیت لري چې قعیلي ته راشي او ښار زما یعنی ستا د غلام په خاطر له منځه یوسي. ۱۱ ایا د قعیلي ښاریان به ما شاوول ته وسپاري؟ ایا لکه څنگه چې مې اورېدلي دي شاوول به په رښتیا سره راشي؟ ای څښتنه، د اسراییلو خدایه، زه تاته زاري کوم چې ځواب راکړه!»

څښتن ځواب ورکړ: «شاوول به راشي.»

۱۲ داود پوښتنه وکړه: «ايا د قعيلې ښاريان به ما او زما سرې شاوول ته وسپاري؟»

څښتن وويل: «هغوی به تاسو وسپاري.»

۱۳ نو داود او د هغه سرې چې شمېر يې شپږ سوه تنه وو د قعيلې څخه لارل او د يو ځای څخه به بل ځای ته تلل. کله چې شاوول ته خبر ورسېده چې داود د قعيلې څخه تښتېدلی دی، نو هغه خپل د تگ پلان پرېښود.

داود په غرونو کې

۱۴ داود د زيف د دښتې په غرنۍ سيمه کې په خوندي ځايونو کې اوسېده. شاوول تل هڅه کوله چې هغه پيدا کړي، خو خدای داود هغه ته په لاس نه ورکاوه.

۱۵ کله چې داود په حورش کې د زيف په دښته کې ؤ، هغه پوه شو چې شاوول د هغه د وژلو دپاره راوتلی دی. ۱۶ د شاوول زوی يوناتان حورش ته د داود ليدلو له ورغی او هغه ته يې ډاډ ورکړ چې خدای ستا سره مل دی. ۱۷ يوناتان وويل: «مه وپرېره، زما پلار به ونه شي کولای چې تا پيدا کړي. ته به په اسراييلو باندې پاچا شې او زه به په رتبه کې ستا نه دوهم يم، زما پلار شاوول هم په دې باندې پوهيږي.» ۱۸ هغوی دواړو د څښتن په حضور کې تړون وکړ. بيا يوناتان کور ته لاړ، خو داود په حورش کې پاتې شو.

۱۹ د زيف خلک شاوول ته چې په جبعې کې اوسېده لارل او ورته وېي ويل: «داود زمونږ په سيمه کې، په حورش کې د حخيله په غره کې چې د يهودا د دښتې په جنوب کې پروت دی، پټ شوی دی. ۲۰ اعليحضرته! اوس نو کله چې ستاسو خوښه وي راشئ او مونږ د دې مسووليت په غاړه لرو چې هغه تاسو ته وسپارو.»

۲۱ شاوول ځواب ورکړ: «څښتن دې تاسو ته برکت درکړي، ځکه چې تاسو په ما باندې ډېره مهرباني کوئ.» ۲۲ شاوول زياته کړه: «لار شئ، نور تياری هم ونيسئ او معلومه کړئ چې داود د عادت له مخې چېرته ځي او چا دی په هغه ځای کې ليدلی دی. ما اورېدلي دي چې هغه ډېر

مکرجن دی. (۲۳) د هغه د پټېدلو ټول ځایونه معلوم کړي او د ښکاره معلوماتو سره بېرته ماته راشي. وروسته له هغې به زه ستاسو سره لار شم، که چېرې د یهودا د سیمې په هره قبيله کې وي زه به یې پیدا کړم.»

(۲۴) نو دوی رخصت شول او د شاوول څخه مخکې زیف ته لاړل. داود او د هغه کسان د معون په دښته کې وو یعنې د یهودا د دښتې د جنوبي برخې په یوه دره کې. (۲۵) شاوول او د هغه کسانو په لټولو شروع وکړه، کله چې داود ته په دې هکله خبر ورسېده، هغه یو لوی گټ ته چې د معون په دښته کې و لاړ او هلته پاتې شو. کله چې شاوول دا واورېدل، نو داود پسې د معون دښتې ته لاړ. (۲۶) شاوول د یو غره یوه اړخ ته او داود او د هغه سرې د غره بل اړخ ته تلل او بیرته یې کوله چې د شاوول څخه وتښتي. څنگه چې شاوول او د هغه ځواکونه داود او د هغه سرېو ته نژدې کېدل چې دوی ونیسي، (۲۷) یو استازی شاوول ته راغی او ویې ویل: «زر راشه! فلسطینیانو زمونږ په خاورې حمله کړې ده.» (۲۸) نو شاوول د داود تعقیبول پرېښودل او لاړ چې د فلسطینیانو سره وجنگېږي. له دې امله دا ځای د تښتې د گټ په نوم یاد شو. (۲۹) داود لاړ او د عین جدي په خوندي ځای کې اوسېده.

داود نه غواړي شاوول ووژني

۲۴ (۱) کله چې شاوول د فلسطینیانو سره د جنگ څخه وروسته راستون شو، هغه خبر شو چې داود د عین جدي په دښته کې دی. (۲) شاوول په اسراییلو کې د ډېرو ښو عسکرو څخه درې زره نفره واخیستل او لاړ چې د غرنۍ وزو گټونو ته نژدې داود او د هغه سرې ولټوي. (۳) هغه په لاره کې د پسونو د پندېدلو ځای ته نژدې یوې سمخې ته ورغی او لاړ چې خپل حاجت رفع کړي. دا هماغه سمخه وه چې داود او د هغه سرې په کې په احرني څنډه کې پټ شوي وو. (۴) د داود سرېو هغه ته وویل: «دا ستا دپاره یوه موقعه ده! څښتن تاته ویلي وو چې هغه به ستا دښمن ستا په لاس تسلیم کړي او هرڅه چې غواړې د هغه سره یې وکړې.» داود غلی لاړ او بې له دې چې شاوول پوه شي د هغه د چپنې څخه یې یوه ټوټه غوڅه کړه. (۵) له هغې وروسته د داود وجدان نارامه شو، ځکه چې د هغه د چپنې ټوټه یې غوڅه کړې وه. (۶) هغه خپلو نفرو ته وویل: «څښتن

دې ما له دې څخه وساتي چې خپل بادار ته چې څښتن هغه د پاچا په توگه غوره کړی دی زیان ورسوم! زه باید هغه ته ډېر لږ زیان هم ونه رسوم، ځکه چې هغه د څښتن له خوا غوره شوی پاچا دی.» (۷) په دې خبرو داود خپل سړي ورتل او هغوی یې پرېښودل چې په شاوول باندې حمله وکړي. شاوول سمخه پرېښودله او په خپله لاره لاړ.

(۸) داود هم د سمخې څخه راووت او شاوول ته یې غږ وکړ: «اعلیحضرته! زما باداره!» کله چې شاوول شاته وکتل، داود د درناوي په خاطر تپت شو. (۹) هغه شاوول ته وویل: «ولې د خلکو خبرې اورئ چې وايي: پام کوه، داود غواړي چې تاته زیان ورسوي؟» (۱۰) تاسو په خپله ولیدل چې همدا اوس په دې سمخه کې څښتن ماته په لاس راکړی. زما ځینو نفرو زه تشویق کړم چې تاسو ووژنم، خو ما در باندې رحم وکړ. هغوی ته مې وویل: زه به هېڅکله خپل بادار ته زیان ونه رسوم، ځکه چې څښتن هغه غوره کړی دی چې پاچا شي. (۱۱) وگوره، ای زما پلاره، زما په لاس کې څه شی دی! لیدلی شې چې دا ستا د چینې یوه ټوټه ده. ما کولای شول چې تا ووژنم، خو د هغې په ځای مې یوازې ستا چپنه غوڅه کړه. یقین وکړه چې زه ستا په ضد د یاغي توب یا تاته د زیان رسولو په فکر کې نه یم. ما ستا سره غلطې نه ده کړې، خو ته زما د وژلو په لټه کې یې. (۱۲) څښتن دې قضاوت وکړي چې زمونږ څخه کوم یو ملامت دی! څښتن دې ستا څخه د هغو بدو کارونو بدله واخلي چې زما سره دې کړي دي، خو سره له دې به زه ډېر کم زیان هم تاته در ونه رسوم. (۱۳) لکه چې پخوانی متل دی: بد کارونه یوازې د بدو خلکو په وسیله تر سره کېږي، نو زه به تاته زیان ونه رسوم. (۱۴) د اسراییلو پاچا د چا په ضد وتلی دی؟ تاسو څوک تعقیبوی؟ مړ سپی؟ یا ورږه؟ (۱۵) څښتن به قضاوت کوي او هغه به دا پرېکړه کوي چې زمونږ څخه کوم یو ملامت دی. هغه دې دا موضوع وڅېړي، زما دفاع دې وکړي او ستا د لاس څخه دې ما وژغوري.»

(۱۶) کله چې داود خپلې خبرې خلاصې کړې، شاوول پوښتنه وکړه: «ایا په رښتیا سره دا ته یې، ای داوده زما زویه؟» او په لوړ اواز یې په ژړا پیل وکړ. (۱۷) شاوول زیاته کړه: «ته زما څخه زیات نېک یې. تا زما سره ښه رویه، خو ما ستا سره بده رویه کړې ده. (۱۸) تا نن وښودله چې زما سره دې ښېگڼه وکړه، ځکه سره له دې چې څښتن زه تاته تسلیم کړم خو تا ونه وژلم. (۱۹) کله چې یو کس خپل دښمن پیدا کړي ایا هغه به بې له زیان رسولو پرېږدي؟ د هغې رویې په سبب چې نن دې زما سره وکړه څښتن دې تاته اجر درکړي. (۲۰) اوس زه په دې باندې یقین لرم چې ته به پاچا شې

او ستا پاچاهي به په اسراييلو باندې ټينگه شي. (۲۱) خو زما سره د څښتن په نوم قسم وخوره چې زما اولاده به نه وژنې او زما نوم به زما د پلار د کورنۍ څخه له منځه نه وړي.» (۲۲) نو داود د شاوول دپاره قسم وخور. وروسته له هغه شاوول خپل کور ته ستون شو، خو داود او د هغه سړي خپل خوندي ځای ته لاړل.

د سمويل مړينه

۲۵ (۱) هغه وخت راوړسېد چې سمويل مړ شو. ټول اسراييليان راغونډ شول او د هغه دپاره يې وير وکړ. هغه يې په رame کې په خپله ځمکه کې ښخ کړ. وروسته له هغه داود د فاران دښتې ته لاړ.

داود، نابال او ابيجايل

(۲) - (۳) په هغه ځای کې د کاليب د قبيلې څخه يو سړی ؤ چې نابال نومېده. هغه د معون د ښار څخه ؤ او د کرمل ښار ته نژدې يې خپله ځمکه درلودله. نابال ډېر شتمن سړی ؤ او درې زره پسونه او زر وزې يې درلودلې. د هغه ښځه ابيجايل ښکلې او هوښياره وه، خو نابال سخت او بد خويه سړی ؤ.

نabal په کرمل کې خپل پسونه سکولول (۴) او داود چې هغه وخت په دښته کې ؤ دا خبره يې واوړېدله. (۵) نو لس تنه ځوانان يې د دې امر سره واستول چې کرمل ته لاړ شي، نابال پيدا کړي او د ده سلامونه هغه ته ورسوي. (۶) داود هغوی ته امر وکړ چې نابال ته ووايي: «خوشحاله او ژوندی اوسئ! تاسو ته او ستاسو کورنۍ ته ښه روغتيا غواړم! هغو ټولو ته چې ستاسو سره دي هم روغتيا غواړم! (۷) ما واوړېدل چې د پسونو د سکولولو وخت دی. کله چې ستاسو شپانه زمونږ سره وو، مونږ د هغوی سره بده رویه نه وه کړې. ټول وخت چې هغوی په کرمل کې وو د هغوی څخه هېڅ شی ورک نه شو. (۸) د خپلو خدمتگارانو څخه پوښتنه وکړئ او دوی به درته ووايي. نن ځانگړې ورځ ده. له دې امله زما د ځوانانو سره مهربانه اوسئ. لطف وکړئ څه چې راکولای شئ مونږ او خپل زوی داود ته يې ورکړئ.»

٩ د داود کسان راورسېدل او د داود په نوم يې نابال ته پيغام ورکړ. بيا هغوی د خواب دپاره منتظر شول. ١٠ نابال د داود خدمتگارانو ته په خواب کې وويل: «داود څوک دی؟ د يسي زوی څه کار کوي؟ په دې ورځو کې ډېر نوکران د خپلو بادارانو څخه تښتي. ١١ ايا هغه ډوډی، اوبه او غوښه چې د خپلو پسونو سکولونکو دپاره مې تيار کړي دي واخلم او هغو خلکو ته يې ورکړم، چې زه نه پوهېږم د کوم ځای څخه راغلي دي؟»

١٢ نو د داود خدمتگاران بېرته هغه ته ورغلل او هرڅه چې نابال ويلي وو ورته بيان يې کړل. ١٣ داود خپلو نفرو ته امر وکړ: «خپلې تورې له ملا وتړئ!» نو دوی خپلې تورې وتړلې او داود خپله توره وتړله. شاوخوا څلور سوه نفره د داود سره لاړل او دوه سوه نفره د سامانونو سره پاتې شول.

١٤ د نابال د خدمتگارانو څخه يو کس د نابال ښځې ابيجایل ته وويل: «ايا تا اورېدلي دي؟ داود د دښتې څخه ځينې استازي زمونږ بادار ته رالېږلي وو چې د هغه سلامونه ورته ورسوي، خو نابال دوی سپک کړل. ١٥ بياهم د داود سړي زمونږ سره ډېر ښه وو. هغوی زمونږ سره بده رویه نه ده کړې او ټوله موده چې په دښته کې د هغوی سره نژدې وو زمونږ هېڅ شی ورک نه شو. ١٦ په ټوله موده کې چې مونږ د دوی تر څنگ رمې څرولې، لکه د دېوال په شان يې شپه او ورځ زمونږ ساتنه کوله. ١٧ اوس په دې هکله کې فکر وکړه او وگوره چې ته څه کولای شې، ځکه چې زمونږ په بادار او د هغه په ټوله کورنۍ باندې مصيبت راروان دی. هغه دومره بد خويه سړی دی چې هېڅوک ورسره خبرې نه شي کولای.»

١٨ ابيجایل وخت له لاسه ورنه کړ، هغې دوه سوه دانې ډوډی، د شرابو دوه ژي، پنځه تيار شوي پسونه، پنځه پيمانې وريټې شوې غلې دانې، د ممیزو سل کلچې او د وچ شويو انځرو دوه سوه کلچې يې واخيستلې او هغه يې په خرو باندې بار کړې. ١٩ بيا هغې خپلو خدمتگارانو ته وويل: «تاسو مخکې لاړ شئ او زه درپسې ځم.» خو هغې خپل مېړه نابال ته څه ونه ويل. ٢٠ هغه په خپل خره باندې سپره وه او د غره لمنې ته رابښکته کېدله چې ناڅاپه يې داود او د هغه کسان وليدل چې د هغې خواته راروان وو. ٢١ داود لږ مخکې ويلي وو: «دا بې فايدي وه چې د دې سړي شتمني مې په دې دښته کې وساتله چې د هغه هېڅ شی ورک نه شو. هغه د ښو په بدل کې راسره بد وکړل. ٢٢ خدای دې ما ووژني که چېرې زه د سهار څخه مخکې د نابال خلکو څخه

اخرنی نارینه هم ونه وژنم.»

۲۳ کله چې ابیجایل داود ولید، هغه په بیره د خپل خره څخه رابښکته شوه او د هغه د درناوي په خاطر ټیټه شوه. ۲۴ هغه د داود پښو ته پر بوتله او وپې ویل: «ای زما باداره، پر پردی چې ملامتي یوازې په ما باندې وي. خپلې خدمتگاري ته اجازه ورکړئ چې خبرې درسره وکړم، واورئ چې ستاسو خدمتگاره څه وایي. ۲۵ زما بادار دې د دغه بېکاره سړي نابال پروا نه ساتي، هغه کټ مټ د خپل نوم په شان احمق سړی دی! ای باداره، کله چې ستاسو خدمتگاران راورسېدل زه په هغه ځای کې نه وم. ۲۶ دا څښتن دی چې تاسو یې د خپلو دښمنانو څخه د بدل اخیستلو او وژلو څخه منع کړي یی. اوس زه تاسو ته د ژوندي څښتن په نوم او ستاسو په سر قسم خورم چې ستاسو دښمنان او هغوی چې غواړي تاسو ته زیان ورسوي لکه د نابال په شان به سزا ومومي. ۲۷ مهرباني وکړئ، دغه سوغات چې تاسو ته مې راوړی دی قبول کړئ او خپلو سړیو ته یې ورکړئ. ۲۸ ای ښاغلیه، هیله لرم کومه خطا چې زما څخه شوې ده هغه راته وبخښئ. څښتن به تاسو او همدارنگه ستاسو اولاده هم پاچاهان کړي، ځکه چې تاسو د هغه دپاره جنگېړئ او ترڅو پورې چې ژوندي یی، بد کار به ونه کړئ. ۲۹ که چېرې څوک په تاسو باندې حمله وکړي او ستاسو د وژلو هڅه وکړي، ستاسو څښتن خدای به تاسو داسې خوندي وساتي لکه څوک چې د یوې قیمتي خزاني ساتنه کوي. خو ستاسو دښمنان به لېرې گوزار کړي لکه څنگه چې څوک تیره په مچنوغزه باندې گوزاروي. ۳۰ او څه وخت چې څښتن هغه ټول ښه کارونه چې ستاسو سره یې وعده کړې سرته ورسوي او تاسو د اسراییلو مشر وټاکي، ۳۱ نو باداره! ستاسو وجدان به د بېځایه وژنې یا د بدلې اخیستلو د پښېمانۍ احساس نه کوي. او کله چې څښتن تاسو ته بری درکړي، نو ما هېره نه کړئ.»

۳۲ داود ابیجایل ته وویل: «د اسراییلو د څښتن خدای ثنا دې وي چې نن ورځ یې ته زما د لیدلو دپاره راواستولې! ۳۳ ستا د ښه قضاوت دپاره دې د خدای شکر وي چې زه دې نن ورځ د وینې تویولو او زما په خپل لاس د بدلې اخیستلو څخه وساتلم. ۳۴ څښتن پرېښودم چې تاته زیان ورسوم. خو زه د اسراییلو د ژوندي خدای په نوم قسم خورم چې که چېرې تا زما د لیدلو دپاره بیره نه وای کړې، نو تر سهاره پورې به د نابال ټول نارینه وژل شوي وای!» ۳۵ بیا داود هغه څه قبول کړل چې هغه ته یې راوړي وو او ورته وپې ویل: «په خیر سره خپل کور ته لاړه شه، ستا خبرې مې

واورېدلې او ستا غوښتنه مې ومنله.»

۳۶ ابيجايل بېرته نابال ته ورغله، هغه په کور کې ؤ او يوه داسې مېلمستيا يې جوړه کړې وه لکه څنگه چې د پاچا دپاره جوړېږي. هغه نشه ؤ او خوشحاله ؤ. نو هغې تر سبا سهاره پورې ده ته هېڅ څه ونه ويل. ۳۷ نو وروسته له هغې چې نابال په سهار کې د نشې څخه په حال شو، هرڅه چې پېښ شوي وو، هغې ورته وويل. په هغه باندې د زړه حمله راغله او هغه بيخي فلج شو. ۳۸ نابال لس ورځې په همدې حال کې ؤ او وروسته څښتن د هغه ژوند پای ته ورساوه.

۳۹ کله چې داود واورېدل چې نابال مړ شو، هغه وويل: «د څښتن ثنا دې وي! هغه د نابال څخه زما د سپکاوی بدله واخيستله او زه يې د بد کار څخه وساتلم. څښتن نابال ته د خپلو بديو سزا ورکړه.» وروسته له هغې داود ابيجايل ته پيغام واستاوه او غوښتنه يې ورڅخه وکړه چې د ده سره واده وکړي. ۴۰ د هغه خدمتگاران کرمل ته لاړل او ابيجايل ته يې وويل: «داود مونږ تاته رالېږلي يو چې تا د ځان سره بوځو چې د هغه سره واده وکړي.»

۴۱ ابيجايل د درناوي په خاطر تېته شوه او وپې ويل: «داود ته داسې ووايي: زه ستاسو وينځه دې ته تياره يم چې ستاسو خدمت وکړم او ستاسو د خدمتگارانو پښې ووينځم.» ۴۲ هغه زر پاڅېدله او په خپل خړه باندې سپره شوه. پنځه وينځې يې ورسره روانې شوې، هغه د داود د خدمتگارانو سره لاړله او په دې توگه د هغه ښځه شوه.

۴۳ همدارنگه داود د اخينوعم سره چې د يزرعيل څخه وه هم واده کړی ؤ او دوی دواړه د هغه ښځې شوې. ۴۴ خو شاوول خپله لور ميکال چې د داود ښځه وه فلتې د لايښ زوی ته چې د جليم څخه ؤ ورکړه.

داود بياهم نه غواړي شاوول ووژني

۲۶ ۱ بيا د زيف خلک شاوول ته چې په جبعې کې اوسېده لاړل او هغه ته يې وويل: «داود د حخيله په غره کې چې د يهودا دښتې ته مخامخ دی پټ شوی دی.» ۲ نو شاوول د اسراييلو د

درې زره غوره شويو عسکرو سره د داود د لټولو دپاره د زيف دښتې ته لار. (۳) شاوول د حخيله په غره کې چې دښتې ته مخامخ په لاره کې دی خپلې خېمې ودرولې، خو داود په دښته کې پاتې شو. کله چې هغه خبر شو چې شاوول د هغه د لټولو دپاره راغلی دی، (۴) هغه جاسوسان واستول او پوه شو چې شاوول په رښتيا رارسېدلی دی. (۵) داود سمدلاسه هغه ځای ته روان شو چې شاوول په کې خپلې خېمې ودرولې وې. نو داود هغه ځای وليد چې شاوول او د هغه د لښکرو قوماندان ابنير د نير زوی په کې ویده وو. د شاوول کسان د ده په شاوخوا کې پراته وو او شاوول د هغوی په منځ کې پروت ؤ.

(۶) نو داود د حيتي اخيملک او د يوآب د ورور ابيشای څخه (د دوی مور زرويه وه) پوښتنه وکړه: «ستاسو دواړو څخه به کوم يو زما سره د شاوول قرارگاه ته ننوځي؟»

ابيشای ځواب ورکړ: «زه درسره ځم.»

(۷) بيا د شپې په وخت داود او ابيشای د شاوول قرارگاه ته ورغلل او ويې ليدل چې شاوول د هغې په منځ کې ویده دی او نېزه يې خپل سرته نژدې په ځمکه کې ټومبلې ده. ابنير او عسکر د هغه په شاوخوا کې ویده وو. (۸) ابيشای داود ته وويل: «نن شپه خدای ستا دښمن ستا په لاس کې درکړی دی. اوس اجازه راکړه چې هغه په يو گوزار د هغه په خپله نېزه د ځمکې سره مېخ کړم او دوهم گوزار به پرې ونه کړم.»

(۹) خو داود ابيشای ته وويل: «هغه له منځه مه وړه! څښتن به په يقين سره هغه چاته سزا ورکړي چې د هغه غوره شوي پاچا ته زيان ورسوي.» (۱۰) داود زياته کړه: «په ژوندي څښتن قسم، هغه ورځ به راشي چې څښتن شاوول ووژني. يا په خپل اجل مړ شي او يا په جگړه کې ووژل شي. (۱۱) څښتن دې داسې نه کړي چې زه دې هغه چاته د زيان رسولو هڅه وکړم چې څښتن پاچا کړی دی! اوس هغه نېزه او د اوبو کوزه چې د ده سرته ايښې دي راواخله او څه چې لار شو.» (۱۲) نو داود نېزه او د اوبو کوزه چې د شاوول سرته ايښې وې راواخيستلې او هغه او ابيشای لارل. هېچا ونه ليدل او پوه نه شول چې څه پېښ شول او هېڅوک راويښ نه شو. هغوی ټول ویده وو، ځکه چې څښتن په هغو ټولو باندې دروند خوب راوستلی ؤ.

۱۳ بیا داود د درې بلې خواته تېر شو او د غوندې په سر باندې ودرېده. د دوی ترمنځ زیاته فاصله وه. ۱۴ داود ابنیر او د شاوول لښکرو ته نارې ووهلې: «ای ابنیره! ته زما اواز اورې؟»

ابنیر ځواب ورکړ: «ته څوک یې چې نارې وهې او پاچا راپاڅوې؟» ۱۵ داود ځواب ورکړ: «ای ابنیره! په اسراییلو کې ستا په شان تکره سپری څوک شته؟ نو بیا ولې د خپل بادار یعنی پاچا ساتنه نه کوې؟ همدا اوس یو څوک قرارگاه ته ننوتی ؤ چې ستا بادار ووژني. ۱۶ ای ابنیره! ته په خپله وظیفه کې ناکام شوې، زه د ژوندي څښتن په نوم قسم خورم چې تاسو ټول د مرگ لایق یی، ځکه چې تاسو د خپل بادار چې څښتن هغه پاچا کړی دی ساتنه نه ده کړې. وگوره! چېرته ده د پاچا نېزه؟ چېرته ده د اوبو هغه کوزه چې د هغه سرته ایښې وه؟»

۱۷ شاوول د داود اواز وپېژانده او ویې ویل: «ای زما زویه داوده، ایا دا ستا اواز دی؟»

داود ځواب ورکړ: «هو، اعلیحضرته! دا زما اواز دی.» ۱۸ او هغه زیاته کړه: «ای باداره، تاسو ولې خپل نوکر تعقیبوی؟ ما څه کړي دي؟ کوم جرم مې کړی دی؟» ۱۹ ای اعلیحضرته، زما خبرې واورئ، که چېرې داسې وي چې څښتن تاسو زما په ضد لمسولی یی، نو یوه نذرانه دې قبوله کړي. خو که چېرې دا د ځینو خلکو کار وي، نو د څښتن لعنت دې په هغوی باندې نازل شي، ځکه چې هغوی زه د څښتن د وطن څخه چېرته چې زما کور ؤ بل هېواد ته وشړلم. یعنی دا چې هغوی ما مجبوروي چې د پردیو خدایانو عبادت وکړم. ۲۰ اوس مه پرېږدئ چې د څښتن د حضور څخه لېرې په پردی خاوره کې ووژل شم. د اسراییلو پاچا د څه دپاره راوځي چې زما په شان یوه ورېره ووژني؟ هغه ولې لکه د یوې زرکې په شان ما لټوي؟»

۲۱ شاوول ځواب ورکړ: «ما گناه کړې ده! بېرته راشه، ای زما زویه داوده! په دې خاطر چې نن شپه دې زه ژوندی پرېښودم، زه به بیا هېڅکله تاته زیان ونه رسوم. زما رفتار احمقانه ؤ! ما ډېره لویه غلطي کړې ده.»

۲۲ داود ځواب ورکړ: «ای اعلیحضرته! ستاسو نېزه دلته ده، ستاسو د سړیو څخه دې یو کس راشي او هغه دې واخلي. ۲۳ څښتن هر هغه چاته اجر ورکوي چې نېک او وفادار وي. هغه نن ته ماته په لاس راکړی وې، خو ما ونه غوښتل هغه چاته زیان ورسوم چې څښتن د پاچا په توگه غوره

کړی دی. (۲۴) لکه څنگه چې نن ما ستا ژوند وژغوره، نو څښتن دې هم زما ژوند وژغوري او ما دې د ټولو مصیبتونو څخه خلاص کړي.»

(۲۵) نو شاوول داود ته وویل: «ای زما زویه داوده! خدای دې تاته برکت درکړي، ته به مهم کارونه وکړې او په هغو کې به بریالی یې.» نو داود په خپله لاره لاړ او شاوول خپل کور ته ستون شو.

داود بیا په فلسطینیانو کې پناه اخلي

۲۷ (۱) خو داود د خپل ځان سره فکر وکړ: «یوه ورځ به شاوول ما ووژني، زما دپاره تر ټولو ښه خبره دا ده چې د فلسطینیانو خاورې ته وتښتم. نو شاوول به په اسراییلو کې زما د لټون څخه لاس واخلي او زه به د هغه له لاسه خلاص شم.» (۲) نو داود د خپلو شپږ سوه نفرو سره د اسراییلو د سرحد څخه تېر شو او د جت پاچا آخیش ته چې د معوک زوی ؤ ورغی. (۳) داود او د هغه کسان په جت کې د آخیش سره ځای په ځای شول. د هر سړي سره خپله کورنۍ وه. همدارنگه د داود سره خپلې دوه ښځې یعنی یزرعیلي اخینوعم او د نابال کونډه ایجایل کرملی وې. (۴) کله چې شاوول واورېدل چې داود جت ته تښتېدلی دی، هغه د داود د لټولو هڅه پرېښودله.

(۵) داود آخیش ته وویل: «که زما څخه خوشحاله یئ ماته یو وړوکی ښار راکړئ چې په کې واوسېږم. باداره! زما دپاره دا لازمه نه ده چې ستاسو سره په پایتخت کې واوسېږم.» (۶) نو آخیش په هغه ورځ داود ته د صقلغ ښار ورکړ او له دې امله د صقلغ ښار تر نن ورځې پورې د یهودا د پاچاهانو دی. (۷) داود یو کال او څلور میاشتې د فلسطینیانو په خاوره کې ژوند وکړ.

(۸) په دې دوران کې به داود او د هغه نفرو په جشوریانو، جرزیانو او عمالیقیانو باندې حملې کولې. دغه قومونه د ډېرې اوږدې مودې راهیسې په هغه خاوره کې چې د شور څخه تر مصر پورې رسېدله اوسېدل. (۹) کله به چې داود په یوې سیمې باندې حمله کوله نو یو سړی یا ښځه به یې هم ژوندی نه پرېښود. همدارنگه د هغوی پسونه، غویان، خره، اوبنان او حتی کالی به یې اخیستل. بیا به بېرته آخیش ته راستنېده. (۱۰) کله به چې آخیش پوښتنه کوله: «دا څل دې په کوم ځای

باندې حمله کړې ده؟» داود به ورته ويل: «زه د يهودا جنوبي برخې ته» يا «د یرحمیل سيمې ته» يا «هغې سيمې ته تللی وم چې قينيان په کې اوسېږي.» (۱۱) داود به هر يو سړی او ښځه وژل، ترڅو هېڅوک ونه شي کولای بېرته جت ته لاړ شي او خبر ورکړي چې داود او د هغه سړيو په رښتيا سره څه کړي دي. تر هغه وخته پورې چې داود په فلسطين کې اوسېده همداسې به يې کول. (۱۲) آخيش په داود باندې باور کاوه او د ځان سره به يې ويل: «د هغه خپل قوم اسرائيل د هغه څخه دومره زياته کرکه کوي چې هغه به ټول عمر زما خدمت کوي.»

۲۸ (۱) په هغو ورځو کې فلسطينيانو خپل ځواکونه راغونډ کړل چې د اسرائيلو سره جنگ وکړي. آخيش داود ته وويل: «ته بايد پوه شې چې ته او ستا سړي بايد زما د لښکرو سره ملگرتيا وکړي.»

(۲) داود وويل: «تاسو به په خپله ووينئ چې ستاسو نوکر څه کولای شي.»

آخيش ځواب ورکړ: «ډېر ښه، زه به تا ټول عمر خپل ساتونکی وټاکم.»

شاوول د يوې کوډگرې سره مشوره کوي

(۳) په دې وخت کې سمويل مړ شوی ؤ او ټولو اسرائيليانو د هغه دپاره وير کړی ؤ او هغه يې په خپل ښار يعنې رامه کې ښخ کړی ؤ. شاوول کوډگران او هغه خلک چې د مړو د ارواحگانو سره يې خبرې کولې د اسرائيلو څخه شړلي وو.

(۴) د فلسطينيانو لښکرې سره راټولې شوې او د شونيم ښار ته نژدې يې خپمې ودرولې. شاوول ټول اسرائيليان راغونډ کړل او د جلبوع په غره کې يې خپمې ودرولې. (۵) کله چې شاوول د فلسطينيانو ځواکونه وليدل هغه ووېرېد او زړه يې سخت رپېده. (۶) نو هغه د څښتن څخه پوښتنه وکړه چې څه وکړي، خو څښتن هغه ته نه د خوبونو، نه د اوريم په کارولو او نه د نبيانو په وسيله ځواب ورکړ. (۷) نو شاوول خپلو درباريانو ته حکم وکړ: «ماته يوه ښځه راپيدا کړئ چې کوډگره وي او د مړو د ارواحگانو سره مشورې کوي چې زه هغې ته ورشم او ورڅخه پوښتنه وکړم.»

هغوی ځواب ورکړ: «د عین دور په ښار کې یوه کوډگره ښځه شته.»

۸ نو شاوول خپله څېره بدله کړه، نور کالي یې واغوستل او د خپلو دوه نفرو سره د شپې په تیاره کې هغې ښځې ته ورغی. هغه ورته وویل: «زما دپاره د ارواحگانو سره مشوره وکړه او ماته ووايه چې څه کېدونکي دي. هغه سړی ماته راوغواړه چې زه یې نوم درته وایم.» ۹ خو ښځې هغه ته وویل: «بې له شکه ته پوهېږې چې شاوول څه کړي دي، هغه کوډگران او هغه څوک چې د مړو د ارواحگانو سره خبرې کوي د هېواد څخه شړلي دي. ولې دې راته دام ایښی دی چې ومې وژنې؟»

۱۰ شاوول هغې ته د ژوندي څښتن په نوم باندې قسم وخور او ویې ویل: «په دې کار به ته سزا ونه مومې.»

۱۱ نو ښځې پوښتنه وکړه: «څوک درته راوغواړم؟»

هغه وویل: «سموویل راته راوغواړه.»

۱۲ کله چې هغې ښځې سموویل ولید، په لوړ اواز یې چیغې ووهلې. هغې شاوول ته وویل: «زه دې ولې وغولولم؟ ته شاوول یې!»

۱۳ پاچا هغې ته وویل: «مه وپېرېه! څه شی وینې؟»

ښځې په ځواب کې وویل: «زه یوه ارواح وینم چې د ځمکې څخه بیرون راوځي.»

۱۴ هغه پوښتنه وکړه: «هغه د څه شي په شان ښکاري؟»

هغې وویل: «یو زور سړی چې چپنه یې اغوستې ده راپورته کیږي.» نو شاوول پوه شو چې سموویل دی، هغه د درناوي په خاطر تپت شو.

۱۵ سموویل شاوول ته وویل: «زه دې ولې په تکلیف کړم چې بېرته راشم؟»

شاوول وویل: «زه په لوی مصیبت باندې اخته یم. فلسطینیان زما سره جگړه کوي، خدای زما څخه

خپل مخ اړولی دی او ماته نور نه د نبیانو او نه د خوبونو په وسیله خواب راکوي. نو تاسو مې د دې دپاره راوغوښتلئ چې راته ووايئ چې څه وکړم.»

١٦ سموييل وويل: «اوس چې څښتن ستا څخه مخ اړولی دی او ستا دښمن شوی دی ولې زما سره مشوره کوي؟» ١٧ څښتن هغه څه کړي دي چې زما په وسیله يې تاته ويلي وو. هغه ستا څخه پاچاهي اخيستي او داود ته يې ورکړې ده. ١٨ تا د څښتن د حکم څخه سرغړونه وکړه او د هغه قهر او غضب دې عماليقيانو ته ونه ښود. نو ځکه څښتن دا ورځ په تا باندې راوستې ده. ١٩ پرته له دې به څښتن اسراييل او تا دواړه فلسطينيانو ته په لاس ورکړي او سبا به ته او ستا زامن زما سره يئ. څښتن به د اسراييلو لښکر هم فلسطينيانو ته تسليم کړي.»

٢٠ شاوول سمدلاسه پرېوت او په ځمکه باندې اوږد وغزېده. د سموييل له خبرو څخه ډېر ووېرېده. هغه خپل قوت له لاسه ورکړی ؤ، ځکه چې هغه ټوله ورځ او ټوله شپه هېڅ شی نه ؤ خوړلی. ٢١ کله چې هغه ښځه شاوول ته ورغله او ويې ليدل چې هغه ډېر وېرېده، هغې ورته وويل: «گوري، باداره! ما خپل ځان په خطر کې واچاوه او تاسو چې څه ماته ويلي وو هغه کار مې وکړ. ٢٢ اوس مهرباني وکړئ څه چې زه وایم هماغسې وکړئ. اجازه راکړئ چې ستاسو دپاره يو څه خواړه تيار کړم. تاسو بايد څه وخورئ ترڅو د سفر دپاره پوره قوت پيدا کړئ.»

٢٣ شاوول انکار وکړ او ويې ويل: «نه يې خورم.» خو د هغه نفرو او هغې ښځې هغه وهڅاوه او هغه د دوی خبره ومنله. هغه د ځمکې څخه راپورته شو او په کټ باندې کښېناست. ٢٤ هغې ښځې په کور کې يو چاغ خوسکی درلود، هغه يې په بېره سره حلال کړ. وروسته هغې يو څه اوږه راواخيستل، ويې اغېرل او فطيره ډوډۍ يې پخه کړه. ٢٥ بيا يې هغه خواړه د شاوول او د هغه د نفرو په مخکې کېښودل او هغوی وخورل. په هماغه شپه هغوی پاڅېدل او روان شول.

فلسطينيان داود نه قبلوي

٢٩ ١ فلسطينيانو خپل ټول ځواکونه په افيق کې راټول کړل او اسراييليانو په يزرعيل کې د چينې سره خپلې څمې ودرولې. ٢ د فلسطين پاچاهانو د خپلو سل کسيزو او زر کسيزو ټوليو

سره حرکت وکړ. داود او د هغه کس د آخیش پاچا سره په هغوی پسې روان شول. (۳) د فلسطینیانو قوماندانانو دوی ولیدل او پوښتنه یې وکړه: «دا عبرانیان دلته څه کوي؟»

آخیش ځواب ورکړ: «دا داود دی، چې د اسراییلو د پاچا شاوول عسکري منصبدار دی. هغه زما سره د یو کال نه زیاته موده اوسېږي. هغه سمویل پریښی دی او زیات وخت وشو چې زما د لښکر سره یوځای شوی دی، نو ما په هغه کې هېڅ غلطی نه ده موندلې.»

(۴) خو د فلسطینیانو قوماندانان په آخیش باندې په قهر شول او هغه ته یې وویل: «دا سړی بېرته هغه ښار ته ولېږه چې هغه ته دې ورکړی دی. هغه مه پرېږده چې زموږ سره جنگ ته لاړ شي، کېدای شي چې د جنگ په وخت کې هغه زموږ په ضد شي. ځکه هغه ته ښه موقعه ده چې زموږ د نفرو د سرونو پرې کولو په وسیله د خپل بادار مهرباني حاصله کړي. (۵) دا هماغه داود دی د چا په هکله به چې خلکو د گډېدلو په وخت کې دا سندري ويلي: شاوول زرگونه وژلي دي، خو داود د یو په لس د هغه نه زیات وژلي دي.»

(۶) نو آخیش داود راوغوښت او ورته وېې ویل: «زه د اسراییلو د ژوندي څښتن په نوم قسم خورم چې ته ماته وفادار یې او زه په دې خوښ یم چې زما سره لاړ شې او وجنگېږې. د هغې ورځې څخه چې ته ماته را اوښتی یې په تا کې مې کومه غلطی پیدا نه کړه. خو نور پاچاهان تا نه خوښوي. (۷) اوس بېرته کور ته وگرځه او هېڅ داسې کار ونه کړې چې د سولې خلاف وي او فلسطیني پاچاهان ورباندې خفه شي.»

(۸) داود ځواب ورکړ: «ای ښاغلیه، زما څخه کومه غلطی شوې ده؟ لکه څنګه چې تاسو وایئ، له هغې ورځې څخه چې ما ستاسو خدمت شروع کړی دی په ما کې مو هېڅ غلطی ونه موندله. نو ولې زه نه شم کولای چې ستاسو سره لاړ شم او د خپل بادار پاچا د دښمنانو سره وجنگېرم؟»

(۹) آخیش ځواب ورکړ: «زه یې منم، زما په نظر کې ته لکه د خدای د فرښتې په شان وفادار یې، خو قوماندانانو وویل چې ته نه شې کولای چې زموږ سره جنگ ته لاړ شې. (۱۰) نو ای داوده! تاسو ټول چې شاوول پرېښود او ماته رااوښتی، سبا سهار مجبور یې چې وختي پاڅېږئ او څنګه چې رڼایي شي نو لاړ شئ.»

۱۱ نو داود او د هغه سړي سهار وختي پاڅېدل چې بېرته د فلسطين خاورې ته لاړ شي.
فلسطينيان يزريعل ته روان شول.

د عماليقيانو په خلاف جگړه

۳۰ ۱ داود او د هغه کس په درېمه ورځ صقلغ ته ورسېدل. هغه وخت چې هغوی هلته نه وو، عماليقيانو د يهودا په جنوب او صقلغ باندې حمله کړې وه. صقلغ يې سوځولی ؤ ۲ او ښځې او کوچنيان يې د اسيرانو په توگه د ځان سره بيولي وو، خو څوک يې وژلي نه وو. ۳ کله چې داود او د هغه کس صقلغ ته راوړسېدل دوی پوه شول چې ښار سوځېدلی دی او د هغوی ښځې، زامن او لورگانې اسيران شوي دي. ۴ نو داود او د هغه نفرو په لوړ اواز سره تر هغې پورې وژړل چې په هغوی کې نور د دې توان پاتې نه شو چې وژاړي. ۵ حتی د داود دوه ښځې، يزريعلي اخينوعم او د کرملي نابال کونډه ابيجایل هم اسيرې شوې وې.

۶ داود ډېر زيات پرېشانه شو، ځکه چې د هغه نفرو د هغه د سنگسارولو خبرې کولې. هغوی د خپلو ماشومانو د لاسه ورکولو له امله ډېر په قهر وو. خو داود د خپل څښتن خدای څخه د زړه قوت لاسته راوړ. ۷ بيا داود د اخيملک زوی ابیاتار کاهن ته وويل: «سپېڅلی پېشبنډ ماته راوړه» او ابیاتار دا کار وکړ. ۸ داود د څښتن څخه پوښتنه وکړه: «ايا زه د هغو يرغلگرو پسې ورشم؟ او هغوی ته به ورسېرم؟»

څښتن ځواب ورکړ: «ورپسې ورشه! ته به په يقين سره هغوی ته ورسېرې او اسيران به ازاد کړې.»

۹ نو داود او د هغه شپږ سوه نفرو روان شول. کله چې هغوی د بسور خور ته ورسېدل، نو د دوی څخه ځينې هلته پاتې شول. ۱۰ داود د څلور سوه نفرو سره تعقيبولو ته دوام ورکړ. نور دوه سوه نفرو دومره سترې شوي وو چې ويې نه شو کولای د هغه خور څخه تېر شي، نو دوی شاته پاتې شول.

۱۱ د داود نفرو يو مصري سړی په صحرا کې پيدا کړ او هغه يې داود ته راوست. هغه ته يې يو

څه خواړه او اوبه ورکړل، (۱۲) همدارنگه يې د انځرو د کلچې څخه يوه ټوټه او د مميزو دوه کلچې ورکړې. وروسته له دې چې هغه يې وخورلې هغه بېرته قوي شو، ځکه چې هغه درې ورځې او درې شپې نه څه خورلي وو او نه څه څښلي وو. (۱۳) داود د هغه څخه پوښتنه وکړه: «ستا بادار څوک دی او د کوم ځای يې؟»

هغه ځوان ځواب ورکړ: «زه مصری يم او د يوه عماليقي غلام يم. درې ورځې کيږي چې ناروغ شوی يم، په دې خاطر خپل بادار پرېښودم. (۱۴) مونږ د کريتيانو په علاقه، د يهودا په جنوبي برخه او د کاليب په سيمه باندې حمله وکړه او همدارنگه مونږ د صقلغ ښار وسوځاوه.»

(۱۵) داود د هغه څخه پوښتنه وکړه: «ايا ته به ما د هغو يرغلگرو پورې ورسوې؟»

هغه ځواب ورکړ: «ماته د خدای په نوم باندې قسم وخوره چې ته به مې نه وژنې او نه به مې خپل بادار ته په لاس کې ورکوې، نو زه به تا هغوی ته ورسوم.» (۱۶) نو دغه مصري داود هغوی ته ورساوه. يرغلگران په هرځای کې خپاره شوي وو او د هغه ډېر لوی غنيمت له امله چې د فلسطين او يهودا څخه يې نيولی ؤ، خوړل يې او څښل يې او جشن يې نيولی ؤ. (۱۷) په راتلونکې ورځ د لمرخاته څخه مخکې داود په هغوی باندې حمله وکړه او تر ماښامه پورې يې جنگ وکړ. بې له هغو څلور سوه ځوانانو چې په اوبښانو باندې سپاره شول او وتښتېدل بل هېڅ يو ورڅخه په تېښته بريالی نه شو. (۱۸) داود ټول شيان چې عماليقيانو وړي وو، وژغورل چې په هغو کې د هغه دوه ښځې هم شاملې وې. (۱۹) هېڅوک نه ؤ ورک شوی، نه ځوان او نه زوړ، نه زامن او نه لورگانې او نه هغه شيان چې عماليقيانو د خپلو ځانونو دپاره د غنيمت په توگه نيولي وو. داود هرڅه بېرته تر لاسه کړل. (۲۰) همدارنگه داود د عماليقيانو ټولې رمې او پادې واخيستلې او د هغه نفرو دا د نورو څارويو په مخکې بيول او ويل يې: «دا د داود غنيمت دی!»

(۲۱) نو بيا داود هغو دوه سوه نفرو ته ورغی چې له ډېرې ستومانی څخه يې نه شو کولای چې په هغه پسې لاړ شي او د بسور په خوړ کې د هغه څخه شاته پاتې شوي وو. هغوی د داود او د هغو خلکو هرکلي ته ووتل چې د هغه سره وو. ځنگه چې داود او د هغه کس ورنژدې شول هغه د هغوی سره روغېر او د احوال پوښتنه وکړه. (۲۲) خو ځينو بدو او بېکاره سړيو چې د داود سره تللي وو

وويل: «دوی زمونږ سره لار نه شول، نو مونږ به د غنیمت څخه دوی ته هېڅ ورنه کړو. دوی کولای شي چې خپلې ښځې او ماشومان واخلي او لار شي.»

۲۳ خو داود ځواب ورکړ: «ای زما ورونو! د هغه شیانو سره چې څښتن مونږ ته راکړي دي داسې کار نه شی کولای! څښتن مونږ سلامت وساتلو او په یرغلګرو باندې یې مونږ ته بری راکړ. ۲۴

څوک په دې هکله ستاسو سره موافق نه دي. د هغه سړي برخه به چې د سامانونو سره پاتې کیږي د هغه چا د برخې سره برابره وي چې جنګ ته ځي. د ټولو برخې به یو برابر وي.» ۲۵ داود دا یو قانون وټاکه او د هغه وخت نه تر نن ورځې پورې په اسراییلو کې د هغه څخه پیروي کیږي.

۲۶ کله چې داود صقلغ ته ستون شو، هغه د غنیمت یوه برخه خپلو ملګرو ته چې د یهودا سپین ږيري وو د دې پیغام سره ولېږله: «دا د هغه غنیمت یوه برخه ده چې مونږ د څښتن د دښمنانو څخه نیولی و ستاسو دپاره سوغات دی.» ۲۷ هغه دا سوغاتونه هغو خلکو ته چې په بیت ییل، د یهودا د جنوب په راموت کې او هغو خلکو ته چې د یتیر، ۲۸ عروعر، سفموت، اشتموع، ۲۹ او د راکال په ښارونو کې وو او هغو ښارونو ته چې د یرحمیلینانو او د قینیانو خپلونه په کې اوسېدل، ولېږل. ۳۰ همدارنګه یې هغو خلکو ته چې د حرما، بورعاشان او عتاق په ښارونو کې وو ۳۱ او د حبرون خلکو ته یې هم ولېږل. په دې توګه داود دا سوغاتونه ټولو هغو ځایونو ته ولېږل چې هغه او د هغه سړي په کې ګرځېدلي وو.

د شاوول او د هغه د زامنو مړینه

(لومړی تواریخ ۱۰: ۱-۱۲)

۳۱ ۱ فلسطینیانو د جلبوع په غره کې د اسراییلو سره جنګ وکړ. په هغه ځای کې ډېر اسراییلیان ووژل شول او پاتې یې چې په هغو کې شاوول پاچا او د هغه زامن هم شامل وو وتښتېدل.

۲ خو فلسطینیانو هغوی ډېر سخت تعقیب کړل او د شاوول درې زامن، یوناتان، ابیناداب او ملکیشوع یې ووژل. ۳ په شاوول باندې جګړه ډېره سخته شوه او کله چې غشي ویشتونکي هغه ته ورسېدل، نو هغه یې ډېر سخت تپي کړ. ۴ شاوول خپل عسکر ته چې د هغه وسله یې انتقالوله وويل: «خپله توره راوباسه او ما ووژنه، ترڅو دا کافر فلسطینیان راباندې نه ملنډې ووهي،

نه مې په عذاب کړي او نه مې ووژني.» خو هغه ځوان د دې کار څخه ډېر ووېرېد. نو شاوول خپله توره راواخيستله او ځان يې ورباندې وغورځاوه. (۵) کله چې هغه ځوان وليدل چې شاوول مړ شوی دی، نو هغه هم په خپلې تورې باندې ځان وغورځاوه او د شاوول سره يوځای مړ شو. (۶) نو په دې ډول شاوول، د هغه درې زامن، هغه ځوان عسکر او د هغه ټول جنگيالي په هغه ورځ يوځای سره مړه شول. (۷) کله چې د يزرعيل د درې د بلې خوا او د اردن د سيند د ختيځې خوا اسراييليانو واورېدل چې د اسراييلو لښکر تنبېدلی دی او دا چې شاوول او د هغه زامن وژل شوي دي، دوی خپل ښارونه پرېښودل او وتښتېدل. نو فلسطينيان راغلل او په دغو ښارونو کې ځای په ځای شول.

(۸) د جگړې نه يوه ورځ وروسته فلسطينيان د مړو د لوتلو دپاره ورغلل، نو هغوی د شاوول او د هغه د درې زامنو مړي وموندل چې د جلبوع په غره کې پراته وو. (۹) دوی د شاوول سر پرې کړ، د هغه څخه يې زغرې وويستلې او د فلسطين ټول هېواد ته يې استازي ولېږل چې دا زېږی د خپلو بتانو او خپلو خلکو په منځ کې خپور کړي. (۱۰) دوی د شاوول وسلې د عشتاروت په بتخانه کې کېښودلې او د هغه مړی يې د بيت شان په دېوال باندې مېخ کړ.

(۱۱) کله چې په جلعاد کې د يابيش د ښار خلکو د هغه څه په اړه چې فلسطينيانو په شاوول باندې کړي وو، واورېدل، (۱۲) د هغوی تر ټولو زړور سړي ووتل او ټوله شپه يې بيت شان ته سفر وکړ. هغوی د شاوول او د هغه د زامنو مړي د دېوال څخه رانېسته کړل، يابيش ته يې راوړل او هلته يې وسوځول. (۱۳) بيا هغوی د دوی هډوکي راواخيستل، هغه يې په ښار کې د غز د ونې لاندې ښخ کړل او د اوو ورځو دپاره يې روژه ونيوله.